Nr. 37. Sroda, 15 Lutego 1882. **Rok 72.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Admistracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 3· ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięcznie za dopłatą, pierwsi 75 ct, drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Minister skarbu mianował kontrolora głównego urzędu podatkowego Jana Strojnowskiego głównym poborcą podatkowym w obrębie krajowej Dyrekcyi skarbowej we Lwowie.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 15 lutego.

Sam upływ dłuższego czasu okazuje się najskuteczniejszym środkiem na uśmierzenie tej żądzy odwetu, która po wojnie z r. 1870 długo zdawała się we Francyi uchodzić za miarę patryotyzmu, a dziś tak ucichła, że nikt się nią nie niepokoi, nawet w chwilach pełnych symptomów niepomyślnych dla pewności i trwałości pokoju europejskiego. Gdyby kto w r. 1872 przepowiedział był, że Gambetta zostanie ministrem-prezydentem za lat ośm, pewnie nikt nie uwierzyłby był w dłuższe nad ten okres czasu trwanie stosunków pokojowych między Francyą a Niemcami. Znacznie później jeszcze tak samo się sytuacya przedstawiała, a niedawna słynna mowa Gambetty w Cherbourgu na krótki czas wskrzesiła wszystkie dawne obawy. Tymczasem Gambetta był już u steru, kilka tygodni kierował sprawami zagranicznemi bezpośrednio a sprawami Francyi w ogóle pośrednio, i nietylko nie wybuchła wojna odwetowa, lecz co ważniejsza, nie ocaliła Gambetty od rychłego upadku opinia, że on jedynie powołany jest na bohatera wojny odwetowej. W dzisiejszem oczekiwaniu, że Gambetta nie zejdzie na stanowisko zużytego męża stanu, lecz w bliskiej przyszłości powróci do steru silniejszy o wiele zwycięztwem zapoznanych planów swoich, nie myśl o wojnie odwetowej, lecz o wewnętrznych reformach główną gra rolę. Zresztą nietylko we Francyi, lecz także w Alzacyi i Lotaryngii ostygła znacznie ta gorąca niegdyś wiara, że przyłączenie obu tych krajów do cesarstwa niemieckiego będzie tylko przykrą, chwilową próbą. Nie znaczy to bynajmniej, że Alzacya i Lotaryngia zniemczyły się juz zupełnie. Wzrósł tam znakomicie napływowy żywioł niemiecki, ale rodzimy nie przestał lgnąć do francuskiego, a ludność francuska, która po wojnie ztamtąd się nie wyniosła, pozostała oczywiście taką, jaką była dotąd.

Jakiś czas rozpowszechnioną była opinia, że jeżeli nie zawikłania zewnętrzne, otwierające szanse aliansowe francuzkim szowinistom, jeżeli nie wewnętrzne nieporządki, na które dawniej we Francyi najlepszym lekarstwem okazywało się zwrócenie całej uwagi na zewnątrz przez szczęśliwą wojnę, to inne ważne powody zniewolą nietylko Francyę, lecz także i to głównie Niemcy do chwycenia za broń, aby jaknajprędzej rozegrał się nieunikniony dramat odwetowy. Ogromne wydatki na armię obciążające budżety Francyi i Niemiec do tego stopnia, że zwłaszcza w Niemczech dotkliwie cierpi na tem ekonomiczne położenie całej ludności, zdawały się być tym bodźcem do wywołania burzy, do zdecydowania się na rychłe zniesienie operacyi bolesnej wprawdzie, ale o tyle za to dobroczynnej, że stanowiłaby kres nieznośnych cierpień chronicznych. I ta nadzieja a raczej obawa zawiodła. Francya z łatwością znosi i znosić może nadal wielkie ciężary wojskowe, bo stan jej ekonomiczny jest i będzie zapewne ciągle kwitnącym. Nie tak rzecz się ma w Niemczech, ale tam za to nietylko sfery decydujące lecz i cały ogół ludności uważa najkosztowniejszy pokój za rzecz lepszą od najtańszej wojny.

Czy atoli zginęła już niepowrotnie idea odwetowa, czy ludzkość może się już pocieszać tem, że nad pokojem świata nie wisi ów groźny miecz Damoklesa, który pozostał w spuściznie po r. 1870, to inna kwestya. Idea wojny odwetowej nie zginęła i nie zginie ani we Francyi ani w oderwanych od niej prowincyach. Nie zginęła ona w obecnem pokoleniu, które patrzało na wypadki z r. 1870 i przejdzie także na następne. Ale intensywność idei, owa gwałtowność, która przebijała początkowo z każdej wzmianki o odwecie, osłabła do niepoznania. Społeczeństwo francuzkie bierze teraz rzecz spokojniej, oblicza szanse i uzbraja się w cierpliwość. Z odwetem za Metz i Sedan będzie tak samo jak z odwetem za Waterloo. Czekały nań całe pokolenia lat kilkadziesiąt, a pokazało się, że mimo to niedość rozważnie przystępowano do wykonania. Teraz Francuzi pewnie już nauczyli się czekać i dobrze rozważać.

KORESPONDENCYE

Berlin, 12 lutego.

☐ Starania stronnictwa katolickiego, aby w komisyi kościelno-politycznej pozyskać większość dla ważniejszych poprawek w przedłożeniu rządowem, nie mają obecnie widoków. Wykazał to przebieg pierwszego posiedzenia wspomnionej komisyi.

Po rozpoczęciu dyskusyi generalnej powtórzył poseł Windthorst zapytania, które już wystosował był w pełnej Izbie do zastępców rządu, a na które wtenczas nie otrzymał żadnej odpowiedzi, mimo to, że podczas obrad minister oświecenia był obecny. Przywódca centrum zapytał ministra Gosslera, który w towarzystwie swego sekretarza stanu i radcy Bartscha brał udział w obradach komisyi, czy toczą się obecnie z Stolicą Apostolską układy o rewizyę ustaw majowych, a jeżeli nie, czy w czasie bliżej określonym rząd zamyśla przystąpić do materyalnej rewizyi owego ustawodawstwa, czy też otrzymanie władzy dyskrecyonalnej jest ostatecznym celem rządu. Tak przyparty baron Gossler odpowiedział, lecz odpowiedź ta rozczaruje niejednego, co sądził, iż koniec kościelnej walki bardzo już bliski. Według słów ministra, Schlözer prowadzi w Rzymie układy jedynie co do obecnego przedłożenia rządowego, co pewnie tak rozumieć należy, że poseł pruski będzie się starał nakłonić Stolicę Apostolską, aby zadowoliła się tymczasowo nową ustawą a w nadziei lepszej przyszłości popierała nietajne zamysły księcia Bismarcka wobec centrum. Minister oświadczył, że państwo nie na mocy konkordatu lub podobnej ugody, lecz z własnej inicyatywy ureguluje ustawy majowe, co jednak nie wyklucza, aby rząd wprzódy nie zasięgał informacyi, jakie są zapatrywania papieża i potrzeby katolików. Dziwne to oświadczenie, kiedy już przed dwoma i trzema laty rząd pruski w układach z ówczesnym nuncyuszem Jacobinim dostatecznie poznał te zapatrywania i dowiedział się, w których punktach Stolica Apostolska chce i może ustąpić. Stwierdził tedy Windthorst, że rząd tymczasowo rewizyi nieznośnych ustaw nawet przyrzec nie chce, i zapytał dalej, czy rząd obstaje jeszcze przy dawniejszem oświadczeniu Puttkamera, że ustawy majowe uregulowały ostatecznie granice między dziedziną państwową i kościelną, tak iż pozostaną niewzruszone? Na to pan Gossler dał odpowiedź wymijającą, wskazując na to, że już obecne przedłożenie zmienia ustawy majowe w kilku punktach.

Przystąpiono następnie do rozpraw nad pojedyńczemi ustępami przedłożenia. Centrum żądało w poprawkach do paragrafu pierwszego, aby od zarządców dyecezyi — których ministerstwo podług projektu może dyspensować od złożenia przysięgi na wszystkie ustawy państwowe — nie wymagano wcale żadnej przysięgi lub tylko przysięgi na wier-

---

8)

FERYE ALPEJSKIE

WRAŻENIA MIEJSC I LUDZI

PRZEZ

LUCYANA TATOMIRA.

Część druga.

II.

(Ciąg dalszy.)

Jest w Tyrolu szkoła historyków, złożona po największej części z autodydaktów, odznaczających się większem zamiłowaniem przedmiotu, niż znajomością rzeczy ściśle naukową, która szuka kamienia węgielnego wszystkich starych murów w starożytności rzymskiej i wywodzi ich nazwy z retycko-romańskich pierwiastków. Według zdania tych pisarzów, miał na posadzie w Rattenbergu istnieć już za czasów rzymskich kasztel, który razem z niedalekiem *Masciacum*, dzisiejszem Matzen, strzegł drogi wiodącej wzdłuż Innu. Zostawiam tę kwestyę wątpliwą do rozstrzygnienia badaczom starożytności tyrolskich, jak również: czy ta nazwa zamku i miasteczka pochodzi od wyrazu *Rat*, który ma znaczyć tyle co dostatek, czy od *Rad am Berge*, za czem zdawałoby się przemawiać to, że miasteczko ma w herbie swoim koło, czy też nareszcie powstała ona ze skrócenia imienia *Ratpoto*, ulubionego w rodzinie panów Andechs, którzy jako hrabiowie długie lata w dolinie Innu władali.

Głośniejszym zaczął być Rattenberg dopiero w XV wieku, w którym to czasie zakwitły w jego okolicy bogate kopalnie srebra i miedzi i stały się źródłem takiej zamożności i dostatku, że w opływającem w nie miasteczku miało srebro — jak powiadają — stracić zupełnie wartość. Szkoda że ten złoty wiek przeminął; z dawnych kopalń w tutejszej okolicy zachowała się dotąd tylko jedna, inne wyczerpały się i zostały opuszczone, a skutkiem tego ma dzisiaj srebro u sławetnych obywateli Rattenberskich taką samą wartość, jak u wszystkich innych śmiertelników.

O zamku Rattenberskim w dawnych czasach wiadomo tylko tyle, że nazwisko jego powtarza się w dokumentach, jak tylu innych zamków, i że na nim rezydowali hrabiowie Andechs. Dopiero w XVII wieku stał on się głośniejszym, a rozsławił go smutnej pamięci wypadek, którego był widownią.

Był w owym czasie kanclerzem tyrolskim dr. Wilhelm Biener, rodem z Ambergu w górnym palatynacie, człowiek niepospolitej nauki i biegłości w sprawach państwa, ale zarazem ostrego dowcipu i wyniosłego umysłu. Służył on już biskupowi w Freisingen i cesarzowi w Wiedniu, gdy go powołano do Insbruku, gdzie podówczas panowała Klaudya Medycejska, wdowa po arcyksięciu Leopoldzie. Klaudya wyniosła Bienera do godności kanclerza i obdarzyła go nieograniczonem zaufaniem, co wzbudzało tem większą ku niemu nienawiść w dostojnikach dworu i wyższej szlachcie, której Biener przy każdej sposobności dawał uczuć swoją przewagę umysłową, chłoszcząc ją niemiłosiernie swoim dowcipem. Jak długo żyła rozumna i energiczna protektorka jego, uchodziło to wszystko Bienerowi i nikt nie odważył się wystąpić przeciwko niemu; ale gdy po jej śmierci objął rządy syn jej arcyksiążę Ferdynand-Karol, postanowili nieprzyjaciele kanclerza wywrzeć na nim długo tłumioną żądzę zemsty. Arcyksiążę otoczył się dworem włoskim, który już jego matka była sprowadziła, ale energiczną ręką w należytych karbach umiała trzymać. Pod nowym panem rozpanoszyli się Włosi i rządzili wszystkiem ze szkodą kraju. Biener, jak za dobrych czasow Klaudyi, powstawał śmiało na niecne gospodarstwo cudzoziemskich dworaków i niemieckich przyjaciół, i podał tym sposobem sam broń w rękę przeciwko sobie. Pewnego dnia wezwali go przed tajną radę i zatrzymali go tak długo, aż pokąd inni sprzysiężeni nie przetrzęśli i nie zabrali wszystkich jego papierów z zamku Büchsenhausen koło Insbruku, który był jego mieszkaniem. Wkrótce potem uwięziono go i wytoczono mu proces o obrazę majestatu na podstawie kilku dwuznacznych wierszy o zmarłej arcyksiężnie, chociaż kanclerz nie przyznawał się do ich autorstwa. Dwaj włoscy sędziowie, którym arcyksiążę powierzył prowadzenie procesu, skazali go na śmierć, poczem wywieziono go na zamek Rattenberg, gdzie miał być ściętym. Arcyksiążę, którego nauczycielem był niegdyś Biener, rozważywszy całą sprawę spokojniej, zmienił zawczasu jeszcze postanowienie i wyprawił konnego gońca z ułaskawieniem do Rattenbergu. Ale nieprzyjaciele kanclerza postarali się o to, żeby goniec się spóźnił. W oberzy w Mühlau po drodze zatrzymano go i upojono. O świcie dnia 17 lipca 1651 padła głowa Bienera na zamku Rattenberskim, a o zmierzchu tegoż dnia stanął u bram jego goniec książęcy z ułaskawieniem. Małżonka Bienera z rozpaczy po stracie męża popadłszy w obłąkanie, odebrała sobie życie.

Gdy przed kilkunastu laty przebijano tunel przez skałę, służącą zamkowi za podstawę, i dla prowadzącego do niego nasypu kolejowego rozkopano część cmentarza Rattenberskiego, znaleziono zbutwiałe kości, a przy nich blaszkę niegdyś na trumnie przymocowaną, z wybitemi na niej cyframi 17. 7. 1651. Pomiędzy ludem gruchnęła zaraz wieść, że znaleziono kości Bienera, a wieść ta czy mylna, jak chcą jedni, czy prawdziwa, jak utrzymują drudzy, przypomniała i uczonym znakomitego kanclerza. Dr. Pfanndler i dr. Schönherr ogłosili krytyczne o tej sprawie uwagi, a Hermann Schmidt, obierając sobie wdzięczniejsze pole, stworzył z tego tragicznego wypadku zajmujący romans historyczny: *Der Kanzler von Tirol*, w którym czytelnicy znajdą wierny, barwny i pełen życia obraz ludzi i stosunków z czasów Bienera.

Po straceniu Bienera zapanowała w historyi głucha cisza o zamku Rattenberskim blisko przez pół wieku. Dopiero podczas sukcesyjnej wojny hiszpańskiej odegrał on znowu głośniejszą rolę. W roku 1703 stanął na granicy Tyrolu elektor bawarski Maksymilian Emanuel, chcąc się przeprawić przez Alpy retyckie, aby połączywszy się we Włoszech z ks. Vendome, dowódcą armii francuskiej, uderzyć na cesarza Leopolda. Najazd Bawarczyków zaskoczył lud tyrolski zupełnie nieprzygotowany. Uczeni strategicy, którzy wogóle nie zebrali w Alpach wiele wawrzynów, byli bezradni. Bawarczycy, zdobywszy Kufstein, podstąpili pod Rattenberg, a generał Gachwind opuścił go równie spiesznie jak pierwszą graniczną twierdzę. Chłopstwo, które stało załogą w mieście, oskarżało generała o zdradę, część opuściła w popłochu twierdzę, a pozostali zatknęli na jej murach białą chorągiew i poddali się. Ale w kilka tygodni zmieniły się rzeczy. Chłopi z razu skonsternowani, oprzytomnieli, powstali w całym Tyrolu i rozpoczęli z dobrym skutkiem partyzancką wojnę. Elektor, dotarłszy zaledwie do Brenneru, musiał myśleć o odwrocie. Chłopi z nad dolnego Innu, którzy niedawno poddali się Bawarczykom, podnieśli teraz broń za cesarzem i całe ich tłu-

ność królowi, ponieważ żaden kapłan nie złoży przysięgi na zachowanie ustaw majowych. Rząd twierdzi, że przysięgę potrzeba zatrzymać, lecz że mają nastąpić dyspensy. Liberali nie chcą wprawdzie żadnej przysięgi na zachowanie jakichkolwiek ustaw, ale w obecnej chwili nie zamyślają zasady tej przeprowadzić. Dalej chce rząd i na przyszłość zaprowadzić państwową administracyę majątku biskupiego tam, gdzie biskupa nie ma, lecz i tu ma nastąpić dyspensa, tak iż władza kościelna zarządzałaby tym majątkiem. Możności zaprowadzenia administracyi świeckiej rząd zrzec się nie chce. Wreszcie żądało centrum, aby zniesiono ustawę, na mocy której w siedmiu jeszcze dyecezyach księżom są zatrzymane pensye. I tutaj rząd ustąpić nie myśli, jakkokolwiek nawet liberali uznali, że ustawa ta, zadająca gwałt sumieniu i przekonaniu jednostki, jest niemoralną, i oświadczyli, że ofiarność ludu katolickiego na rzecz duchowieństwa daje świetny przykład, jak ścisłe węzły łączą wszystkich katolików. Wszystkie stronnictwa jedynie dlatego nie chcą popierać centrum, że się obecnie toczą układy z Rzymem; tak twierdzą przynajmniej, w rzeczy samej objawia się w tem tylko taktyka stronnicza.

Jutro nastąpi głosowanie w komisyi nad paragrafem pierwszym przedłożenia rządowego. Członkowie wszystkich stronnictw oświadczyli, że głosowanie to będzie tylko prowizorycznem, nie obowiązującem ani posłów ani całych stronnictw.

Komisya podejmie później powtórne jeszcze obrady nad projektem, którego los i dzisiaj zupełnie jest niepewny.

Rada państwa.

(*LVI posiedzenie Izby wyższej*).

† **Wiedeń**, 13 lutego (*Kor. Gazety Lwowskiej*). Prezes hr. Trauttmansdorff zagaja posiedzenie o godz. 11, min. 30. Izba poselska przesyła uchwaloną przez siebie ustawę o podwyższeniu cła i podatku od nafty. Na wniosek hr. Hoyosa Izba przystępuje zaraz do pierwszego czytania tej ustawy i przekazuje ją komisyi finansowej.

Na porządku dziennym nasamprzód obrady nad uchwaloną przez Izbę poselską ustawą o kontyngensie poborowym obliczonym na podstawie ostatniego popisu ludności i poborze w r. 1882. Pan Arneth imieniem komisyi politycznej zaleca ustawę ku przyjęciu w formie zgodnej z uchwałą Izby poselskiej. Bez dyskusyi uchwalono ją w drugiem i zaraz w trzeciem czytaniu.

Dalej imieniem komisyi finansowej bar. Wehli zdaje sprawę o ustawie nakładającej podatek spożywczy na wina sztuczne i półwinki po tak zwanych miastach zamkniętych, wnosząc, aby ją przyjęto w brzmieniu uchwalonem przez Izbę poselską. Izba uchwala ją bez dyskusyi w drugiem i trzeciem czytaniu.

Bar. Rizy imieniem komisyi prawniczej zdaje sprawę z petycyi banku hipotecznego czeskiego i podobnych zakładów, domagających się, aby przy podziale sumy, za którą w przymusowej licytacyi sprzedano grunt, nietylko trzyletnie, lecz i dawniejsze zaległości odsetek od kapitałów takichże zakładów miały prawo pierwszeństwa, przynajmniej wtedy, gdy były już zaskarżone. Komisya wnosi, aby nad petycyami temi przejść do porządku dziennego; austryackie bowiem zasady prawne pod tym względem okazały się najlepszemi. Izba bez dyskusyi zgadza się na wniosek komisyi.

Bez dyskusyi załatwiono kilka innych jeszcze petycyj, poczem przystąpiwszy do uzupełnienia członków Sądu stanu, wybrano doń prezydenta wyższego sądu krajowego w Inszpruku p. Magesa.

Koniec posiedzenia o godź. 1 min. 15. Następne nienaznaczone.

(*CXCII posiedzenie Izby poselskiej.*)

Wiedeń, 13 lutego. (*Korespon. Gazety Lwowskiej*). Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godz. 10 min. 15. Reprezentacya miasta Mszany Dolnej petycyonuje o utworzenie tam sądu powiatowego.

Na porządku dziennym rozprawy budżetowe. Generalny sprawozdawca komisyi pos. Henryk Clam zagaja rozprawy, nadmieniając, że ponieważ drukowane sprawozdanie znajduje się w ręku posłów, powstrzymuje się od wszelkich uwag, a odpowie na uwagi mowców w końcu dyskusyi ogólnej.

Zapisali się do głosu w dyskusyi ogólnej: przeciw budżetowi pp. Carneri, Schaup, Klier, Steudel, Wurmbrand, Jaques, Plener, Magg, Menger, Hackelberg, Lustkandl, Obentraut, Meissler i Kułaczkowski; za budżetem Matusz, Schindler i Ruczka.

Pos. Carneri: Gdy zważę, jak ciężkie wytoczyłem w roku zeszłym przeciw rządowi oskarżenia, a jak lekko je przeniesiono na sobie, muszę zadać sobie pytanie, czy nie byłoby lepiej w milczeniu przypatrywać się biegowi rzeczy, aż ta polityka bez celu i bez zasad zwolna, ale na pewno runie. Byłoby to wygodnie, zwłaszcza, że w ciągłem szturmowaniu do niezdobytej pozycyi broń także się kruszy. Ale oto sam rząd dostarcza nam broni najwyśmienitszej. Walka długo potrwa, bardzo długo, bo rząd opiera się na większości trwałej, a nieraz w ważnych sprawach zadawala się nawet równością głosów. Nie powiem, aby opieranie się na tej większości było dla rządu wygodne. Nie bez słuszności zarzucają nam z prawicy, że z swoim rządem lewica często niedelikatnie się obchodziła, ale nigdy nie działo się to w celach partykularnych; za panowania lewicy pulsowało życie publiczne; dziś toczy się walka za kulisami, gdzie rząd brany jest na tortury o ustępstwa na rzecz partykularyzmu, a na koszt państwa. Wobec tego wszystkiego może lepiej byłoby milczeć i co do mnie, milczałbym, gdyby przynajmniej wolność druku była jeszcze prawdą. Radbym wpływać na lud w duchu uspokajającym, gdybym nie był przyszedł do przekonania, że jedynem uspokojeniem będzie zakończenie ery teraźniejszej. Nie ma jednak chwilowo widoków po temu; trzeba czekać. Chwila upadku rządu może wprawdzie nastać niespodzianie, ale z nagłemi ewentualnościami liczyć się nie można. Zadając sobie pytanie, coby sprowadzić mogło jego upadek, widzę tylko dwie rzeczy: wielki kłopot finansowy, albo przegraną bitwę. Wojny, dzięki Bogu, nie mamy, a wielki kłopot finansowy przyciśnie rząd wtedy dopiero, gdy nie starczy już tak genialnie streszczonego przez pos. Plenera programu rządowego: „Nafta i długi!“ Gdy atoli zamiast „państwo, daj!“ rząd odezwie się do stronnictw swojej większości: „daj państwu!“ — wtedy runie podstawa jego. Panowie z prawicy wiedzą, jak podobać się wyborcom na koszt państwa, a budżet tegoroczny jasno to pokazuje. Ztąd też zapowiedziane w mowie od tronu przywrócenie równowagi w budżecie ani o krok nie postąpiło, chyba że teoretyczne rozprawy komisyi świeżo ustanowionej do obmyślenia oszczędności poczytalibyśmy już za namacalny skutek. Jest to, ile pamiętam, trzecia już tego rodzaju komisya, a zdaje mi się, że i jej praca skończy się bez skutku. Rząd świadomy swych celów powinien sam wiedzieć, jak wyglądają sukcesy, które wypisał na swoim sztandarze. (*Brawo na lewicy*). Zresztą panowie z prawicy przybyli tu z wcale innemi zamiarami. Im chodzi o wyzyskanie pory, o dopięcie, czego tylko dopiąć można, a rząd daje, co tylko dać można. Tak to długo potrwać nie może. I dlatego z pewnością wybije godzina, w której znowu usłyszymy wezwanie: „Dalejże Niemcy, naprawiajcie, co się złego stało!“ Będzie to zadanie zaszczytne, ale i trud gorzki, jak dziś gorzkie jest nasze usposobienie. Dziś można tu jeszcze wszystko powiedzieć, drukować nic już nie można, nawet najpatryotyczniejszych rzeczy. Przypominam wezwanie do obchodu na uczczenie pamięci cesarza Józefa II w Marchendorf, z którego zrobiono rzecz antidynastyczną, choć był to protest przeciw rządowi teraźniejszemu, przeciw rozsadzaniu Austryi. Rząd ma wstręt do konstytucyonalizmu, ale absolutyzm daleko nie zawiedzie. Nie mogę pominąć ekscesów w Pradze, przeciw którym rząd wystąpił na seryo wtedy dopiero, gdy Europa wyraziła oburzenie. Niemcy wiedzą odtąd, na co powinni być każdej chwili przygotowani, i mają wszelki powód lękać się o kulturę. Niemiec nie zna innego celu prócz cywilizacyjnych celów i rywalizacyi z Europą; nigdy on nie germanizował, nigdy nie uciskał innych plemion. Czyż kierownicy prądu teraźniejszego mogą powiedzieć to o sobie? Albo uniwersytet praski! Czyż zutrakwizowanie jego służy celom naukowym? Nie; jest to zagłada uniwersytetu niemieckiego. W szkole ludowej Niemiec również nie ma innego celu na oku: chodzi mu np. o to, aby każdy Słowieńczyk nabył sił umysłowych do obrony wolności i do podjęcia walki o byt. Jeśli natomiast przeciwnicy nasi przejdą z swojemi żądaniami, Słowieniec pozostanie surowym parobkiem, a rząd wciśnie mu do ręki nowy sztandar. Są to rzeczy tak jasne, że prezes gabinetu widzi to tak samo, jak my; tem większa atoli jego odpowiedzialność. Język niemiecki powinien być językiem państwa nietylko w urzędzie, lecz i w nauce. Czyż mówić mi jeszcze o rozporządzeniach ministra sprawującego obecnie ministerstwo sprawiedliwości w sprawie używania w sądach języka, który dopiero się wytwarza? (*Oho, oho* z prawicy.) Czyż wspominać mi jeszcze o owem postępowaniu rządu, które, gdyby szczęśliwa gwiazda Austryi nie była znów wcześnie odwróciła niebezpieczeństwa, cały przemysł nasz, całe dziennikarstwo, owoce pracy austryackiej byłoby wydało na łup Francuzowi? (*Brawo, brawo* z lewicy.) Kapitał francuski, którym *Länderbank* chciał cel ten osiągnąć, już był na tym punkcie, że całą pracę Austryę miał pochłonąć. Mniemam, że dziś nie ma już nikogo, ktoby stronnictwu wiernokonstytucyjnemu wziął za złe, iż nie rzucono kolei Podkarpackiej w paszczę *Länderbanku*. Mowca kończy oświadczeniem, że lewica nie może przyzwolić rządowi budżetu. Mówią wprawdzie z prawicy, że to podkopuje byt państwa. Tak jednak nie jest, bo innemu rządowi, następnemu w dwu dniach przyzwolimy wszystko, czego mu potrzeba. Bez prawa odmówienia budżetu konstytucyonalizm byłby nieprawdą. (*Oklaski* z lewicy.)

Pos. Matusz: Najprzedniejszem zadaniem naszem jest stworzyć ład w finansowości. Po dotychczasowem postępowaniu rządu, gdy już uregulowany podatek gruntowy i budynkowy i uchwalony podatek od nafty, można spodziewać się, że pójdzie dalej na drodze reformy podatkowej i pociągnie do ponoszenia ciężaru podatkowego tych także, którzy dotąd usuwali się od tego. Przedewszystkiem więc z zaprowadzenia podatku giełdowego oczekujemy przymnożenia skarbowi dochodów. Trzeba podwyższyć jeszcze także dochód z podatku od cukru za pomocą reformy zrywającej z systemem restytucyj, którą to reformę sami opodatkowani przyjęliby z zadowoleniem, bo restytucye po większej części płyną do kieszeni przekupniów. Niemniej konieczna jest reforma podatku od okowity. Przysporzenie więc skarbowi dochodów jest jednym z sposobów, za pomocą których osiągniemy cel wspomniany na początku; drugim jest oszczędność, a pod tym względem spodziewać się godzi, że ustanowiona świeżo komisya do obmyślenia oszczędności weźmie się do rzeczy racyonalnie. Mowca przechodzi do preliminarza budżetu na r. 1882 i wynurza niezadowolenie swe z etatu ministerstwa oświecenia, którego pozycye nie odpowiadają słusznym żądaniom narodów czeskiego i słowiańskiego pod względem liczby szkół średnich z czeskim i słowiańskim językiem wykładowym. Pozycye te dowodzą, jak daleko jeszcze do równouprawnienia narodowego. Rząd powinien przeprowadzić zasady równouprawnienia w praktyce sposobom administracyjnym, za pomocą rozporządzeń własnych, ale zarazem dopilnować ich wykonania, a nie pozostawiać ich na papierze. Gdyby nam nie powiodło się uregulować finansów, ubolewaliśmy nad tem niemało, ale winy nie moglibyśmy sobie przypisać, bo jeśli nam się to nie uda, przyczyną będzie tylko opór wielkiego stronnictwa przeciwnego, które usiłowaniom naszym wszelkie stawia przeszkody. Na wywody Carnerego odpowiada mowca, że blisko trzy lata wspólnego zasiadania w parlamencie powinny były przekonać lewicę o lojalności usiłowań prawicy; mowa Carnerego zaś jest to wykwit najwyłączniejszego szowinizmu niemieckiego. Mowa ta przypomina inną, miana również w parlamencie o narodach przeznaczonych na to, aby były służebne niemieckiemu. Narody te będą żądały, czego żądać mogą słusznie tak na podstawie konstytucyi, jak prawa naturalnego. Rząd, spodziewam się, uwzględni i poprze żądania nasze i w tej nadziei głosować będziemy za budżetem. (*Huczne brawo z prawicy*).

Pos. Schaup oświadcza, że poprzestanie na wywodach czysto finansowej natury i uderza na sprawozdanie komisyi budżetowej, która przedstawia rzeczy w świetle zbyt różowem. Nasamprzód bowiem do sumy wydatków dodać trzeba 2½ miliona na budowę kolei Podkarpackiej, a projekt o pokryciu kosztów dalszej budowy także jeszcze nie wniesiony. Dalej nie ma w budżecie kosztów stłumienia rozruchów w Krywoszy i Hercegowinie, które choć są pokryte z aktywów wspólnych, stanowią jednak uszczuplenie mienia państwowego. Nakoniec dodać wypadnie wydatki na mnóstwo pięknych rzeczy, przyobiecanych większości przez ministra oświecenia, jeśli większość grzecznie będzie się zachowywała. Co wszystko razem wziąwszy, przekonywa się mowca, że budżet na rok 1882 jest więcej niekorzystny od budżetu r. 1879. Mowca czyni zarzut rządowi, że nigdy tak nie rosły wydatki wspólne monarchii, jak za jego czasów. Delegacye bardzo mały posiadają wpływ na budżet wspólny, rządy mają nań wpływ daleko większy. Jak gabinet Taffego na budżet wspólny wpływa, pokazuje się z rosnących wydatków. Nie koniec na tem, bo z drugiej strony dochody są mniejsze, niż preliminarz oblicza. I tak podatek gruntowy, mimo że minister skarbu już go okroił ustawą o ulgach, nie da skarbowi nawet tego, czego minister i komisya po nim się spo-

---

my ciągnęły na Rattenberg. Komendant bawarski wyprawił się z małym oddziałem na rekonesans, ale na moście na rzece Zill został tak niespodziewanie obskoczony przez hufce włościan, że ledwie zdołał ujść na zamek Kroppberg. To go jednak nie uratowało, chłopi zdobyli bowiem stary zamek w godzinie, zabrali komendanta w niewolę, potem wyruszyli na Rattenberg, wyłamali bramę miasta i poczęli szturmować jego zamek. Załoga bawarska nie chciała się poddać, ale partyzanci chłopscy zmusili komendanta do wydania piśmiennego rozkazu kapitulacyi i opanowali tak zamek bez rozlewu krwi.

Odtąd nie zasłynął już Rattenberg żadnym głośniejszym czynem wojennym, chociaż aż do czasów Józefa II utrzymywany był w stanie obronnym i miał własną załogę. Dopiero ten cesarz, znosząc tyle innych *burgów*, wydał dekret śmierci i na Rattenberg i oddał go niszczącym zębom czasu. Przyszły im w pomoc zapewne i ręce ludzkie, i przy ich współdziałaniu zamienił się zamek Rattenberski w przeciągu wieku niespełna w malowniczą ruinę.

Gdy błądziłem pomiędzy jego gruzami, zalegała je głucha cisza. Z rozsypujących się murów powiewały bukiety zielonych krzewów i zwieszały cienkie gałązki szare brzozy; kilka młodych kalin wygrzewało swoje korale w promieniach słońca, a kędyś w krzakach ćwierkała od czasu do czasu senna ptaszyna, ukryta w gęstwinie, aby przedrzemać skwar lipcowego południa. Nagle zadrgała góra pod memi nogami, i straszny łoskot zadudnił w jej wnętrznościach, jak gdyby wyrywała się z łona ziemi chmura duchów tych wszystkich, którzy niegdyś gwarem i szczękiem przepełniali te posępne ruiny. W chwilę potem z czarnej czeluści, nad którą stałem, buchnęły mi w oczy kłęby dymu, pokazał się komin lokomotywy i przeraźliwy świst pociągu Insbruckiego przypomniał mi, że czas powracać do Brixlegg, żeby nie stracić względów i obiadu u punktualnej pani Vogl.

III.

Dochodząc do hotelu, spotkałem majora rozmawiającego z jakimś młodym mężczyzną w kapeluszu, ozdobionym bukietem szarotek i róż alpejskich, z kijem góralskim ostro okutym i w ciężkich trzewikach podbitych gwoździami, puszką botaniczną, przewieszoną przez ramię i z tłómoczkiem na plecach.

— Jakże się powiodła wycieczka do Rattenbergu? — rzekł major, podając mi rękę.

— Wybornie — odpowiedziałem.

— Masz pan szczególne szczęście. Nietylko, że dziś nagle rozpogodziło się niebo, jakby umyślnie na pańskie przybycie, ale nadto spadł nam tu z Sonnewendjochu znany włóczęga, profesor dr. Andrzej G.

To mówiąc, przedstawił mię nieznajomemu i ciągnął dalej.

— Możesz pan w nim mieć niezrównanego przewodnika i towarzysza wycieczek. Profesor po swojemu przybył tu najkrótszą i najgładszą drogą z Insbruku. Zamiast przyjechać wprost koleją, wybrał się naprzód do Partenkirchen w Bawaryi, stamtąd wytknął sobie prostą linię na wschód przez góry, skały, doliny, lasy i wody i przewędrował wszystkie grzbiety od górnej Izary przez dolinę Karwendel i jeziora Achen, a w końcu przez sterczący tu przed nami Sonnwendjoch aż do dolnego Inu. To mi się nazywa rozruszać gruntownie nogi po całorocznem siedzeniu i pracy!

— Od dawna już nosiłem się z planem tej wycieczki i nareszcie, korzystając z przybycia państwa do Brixlegg, w tym roku ją zrobiłem — odpowiedział profesor — Zbogaciłem mój zielnik kilkunastu rzadkiemi roślinami, które wynagradzają mię sowicie za podjęty trud a niezrównane widoki, któremi się zachwycałem w ciągu całej drogi, to już mój czysty zysk. Za to teraz wypocznę sobie i tylko gładką drogą będę robił małe ekskursye w okoliczne doliny, a potem już koleją powrócę do Insbruku.

— Nie wierz mu pan! — przerwał major śmiejąc się — Nie wytrzyma dwóch dni, żeby się nie wydrapał na jakąś górę, a gardło daję, że nie wysiedzi trzech godzin zamknięty w wagonie i gotów nawet z pospiesznego pociągu oknem wyskoczyć, żeby tylko uczuć ziemię pod nogami.

Major chciał dalej mówić, gdy w tem nadeszły od poczty dwie panie i jedna z nich, spostrzegłszy nas, z daleka puściła się pędem naprzód, wołając:

— Mamo! Mamo! jest papa! — Już od półgodziny papy szukamy — dodała dobigając i rzucając się w objęcia ojca.

— Tylko mnie nie uduś, ty mój trzpiocie — mówił major, pieszcząc hożą czarnobrewę, jaśniejącą wszystkiemi wdziękami niewinnej, wesołej młodości — Patrz no, wszak nie sami jesteśmy.

— Ach mój Boże! — jaka ja roztrzepana, nie spostrzegłam nawet p. doktora — zawołała, puszczając z objęć ojca i podając profesorowi drobną rączkę, okrytą obcisłą rękawiczką irchową — To wybornie, że pan przybył — ciągnęła dalej, klaszcząc w dłonie z żywą radością dziecka — będziemy robić wycieczki botaniczne i skończą się chwała Bogu te nudy. Nie uwierzysz pan jak się tu od pięciu dni nudzimy, chodząc ciągle tylko gościńcem od hotelu do kąpieli *in der Au* i napowrót, jak straż przed pomieszkaniem jenerała.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

dziewają. Podatki budynkowe również nie dadzą dochodu, jaki obliczono. Ustanowiono świeżo komisyę do obmyślenia oszczędności; finansowych rezultatów po niej spodziewać się nie można, ale lękać się trzeba przewrotów federalistycznych w administracyi. Cała ekonomiczna działalność rządu i prawicy nie rokuje nic pomyślnego, bo sprawy ekonomiczne są traktowane nie dla rzeczy samej, lecz z stanowiska widoków politycznych. Tak n. p. ustawa przemysłowa przechodzi różne fazy w miarę tych widoków, aż nakoniec pochwycono ruch objawiający się między rzemieślnikami i do niego ma być zastosowana nowela przemysłowa z pobudek politycznych. Sprawy rolnicze są podobnie traktowane. Wydano hasło „uwzględnienia interesów rolniczych", a ustawa komasacyjna i ustawa o melioracyach ma wyjść na korzyść tylko większej posiadłości. Polityka kolejowa poprostu wyzywa krytykę. Rząd zamierzał wydać kolej Podkarpacką na łup instytucyi zagranicznej. Na szczęście lewica zapobiegła temu. Mowca omawia dalej sprawę losów serbskich i pomnożenia losów *Bodencredit-Anstalt*, której akcyonaryuszami są cudzoziemcy. Państwo samo mogłoby wydawać losy dla ułatwienia sobie gospodarstwa finansowego, ale nie czyniło tego ze względu na niepobudzanie chęci do gry; dziś atoli korzyści z losów państwo samo wprawdzie nie bierze, ale za to oddaje je kapitałowi zagranicznemu. Pobudzonej w ten sposób chęci do gry nie zapobieży ustawa o pocztowych kasach oszczędności. Mowca nakoniec zarzuca rządowi, że swoją polityką pojednawczą pobudził tylko aspiracye narodowe i partykularne (*Huczne brawo z lewicy*).

Minister rolnictwa hr. Falkenhayn: Pan preopinant powiedział, że dwie ustawy przeze mnie wniesione uwzględniają tylko korzyści większej posiadłości. Odpowiadam: albo pan preopinant nie zna stosunków w krajach, dla których ustawy te głównie są przeznaczone, albo o nich zapomniał. Inaczej nie twierdziłby czegoś podobnego.

Pos. Schindler porównywa budżet r. 1882 z budżetami r. 1879 i lat poprzednich i liczbami wykazuje, że bilans obecnie jest korzystniejszy niż bywał za rządów „wiernokonstytucyjnych". Mowca omawia podatki z osobna, wyliczając, które jeszcze zreformować trzeba dla podwyższenia z nich dochodów, a do których zalicza szczególniej podatek dochodowy i cła; natomiast ceny soli zniżyć, a ceny tytoniu podwyższyć wypada. Na dowód polepszenia się stosunków finansowych przytacza mowca daty emisyj renty, a na dowód polepszenia się stosunków ekonomicznych większy ruch na drogach żelaznych.

Pos. Klier mówi niemal wyłącznie o zajściach między Niemcami a Czechami w Czechach.

Pos. Gabler odpowiada mu na to, że podobnych wypadków nie można składać na karb narodów. Wśród oznak zadowolenia prawicy mowca przemawia do Niemców w duchu bardzo pojednawczym, radząc im tylko zrzec się nieco z hegemonii i umiarkować się w żądzy panowania, które dla Austryi nie było zbyt szczęśliwe. Słowiańskiej Austryi lękać się nie ma powodu, bo jakaż ma być ta słowiańska Austrya? Czy czeska czy polska, czy serbska, czy słowiańska? Mowca zaleca zgodę w imię hasła: *Viribus unitis!*

Na tem przerwano rozprawy. Minister skarbu zawiadamia, że nowela o podatkach budynkowych zyskała sankcyę.

Pos. Tonkli interpeluje ministra sprawiedliwości w sprawie niestosowania się sądów do rozporządzenia o języku słowieńskim.

Koniec posiedzenia o godz. 3 min. 20. Następne jutro.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Misya Göschena.)

Donieśliśmy wczoraj, że Karol Dilke zaprzeczył na posiedzeniu angielskiej Izby gmin pogłoskom, jakoby były poseł angielski w Konstantynopolu miał jaką misyę urzędową lub półurzędową w Berlinie. Zaprzeczeniu temu jednakże niełatwo uwierzy opinia publiczna, wiadomo jest bowiem, że podobne podróże dyplomatów, ilekroć nie odniosą pożądanego skutku, bywają zaprzeczane, a uznają się oficyalnie tylko w razie pomyślnego rezultatu. Tak w swoim czasie, kiedy była wątpliwość, czy układy Buteniewa i Mosołowa w Rzymie doprowadzą do jakiegokolwiek pozytywnego wyniku, zaprzeczano wieściom o ich posłannictwie. Podobnież rząd angielski wyparł się niedawno Erringtona. Wypadków tego rodzaju było już tyle, że trudno byłoby je policzyć, a że z drugiej strony nie podobna przypuścić, ażeby Göschen w tej porze roku jeździł do Londynu dla przyjemności, a niezawodnem jest, iż go tam nie powoływały ani stosunki familijne, ani interesa majątkowe, prawdopodobieństwo zawsze pozostanie po stronie tych, którzy twierdzą, że były poseł w Stambule miał pewne zlecenia, których jednakże nie zdołał załatwić pomyślnie.

Opinia taka przeważa też obecnie w Londynie, jak pisze do *Bohemii* jej korespondent z tej stolicy. Anglia jest nadzwyczaj zaniepokojoną drażliwym stanem rzeczy w Egipcie, a powrót Göschena powiększył jeszcze bardziej to zaniepokojenie. Wysłannik Gladstona nie znalazł u ks. Bismarcka takiego przyjęcia, jakiego się spodziewał. Pierwszy minister angielski liczył na to, że Europa z radością powita oświadczenie Anglii, iż pragnie działać w Egipcie łącznie z wielkiemi mocarstwami i że zadowolona tem oświadczeniem, powierzy jej nadal główne kierownictwo wspólnej akcyi. Tymczasem ks. kanclerz bardzo zimno przyjął to oświadczenie. Zdaniem ks. Bismarcka w obecnym czasie, kiedy wypadki w Egipcie przybrały obrót zupełnie niespodziany, należy pomyśleć o odpowiedniejszem uregulowaniu wpływu Europy na sprawy egipskie. Zamiast kontrolorów angielskiego i francuskiego należy ustanowić komisyę europejską, niezostającą konieczne pod przewodnictwem angielskiem. Urzeczywistnieniu tej myśli nie mogłoby oczywiście nic mieć do zarzucenia żadne z państw oprócz Anglii i Francyi. Ta ostatnia nawet oponowałaby zapewne pod rządami Gambetty, ale nie teraz, kiedy na czele gabinetu francuskiego stoi Freycinet, który już w znacznej części wycofał się z anglo-francuskiego przymierza w sprawie Egiptu. Nawet Porta, jako państwo zwierzchnicze, nie zaprotestowałaby niezawodnie przeciw konwencyi, mającej ograniczyć wpływ Anglii, owszem sułtan uczyniłby niezawodnie ze swej strony wszystko, ażeby przyczynić się do tej porażki Gladstona, śmiertelnego wroga jego państwa i ludu.

Pierwszy minister angielski przewiduje to dobrze i czyni wszelkie starania, ażeby pozyskać stronników i odwrócić niebezpieczeństwo, które nie zagrażałoby mu wcale, gdyby był postarał się utrzymać przyjazne stosunki z Niemcami i Austryą zawiązane przez lorda Beaconsfielda. Główną uwagę zwraca teraz Gladstone na Konstantynopol i to jest powodem, że w d. 8 b. m. ku niemałemu zapewne zdziwieniu członków Izby gmin, mówił o „nietykalności praw monarszych sułtana nad Egiptem", używając wyraźnie terminu „monarszych", a „zwierzchniczych". Słowa te niełatwo pogodzić z dotychczasową polityką Gladstona, z całą jego przeszłością jako największego wroga Turcyi, a wreszcie z ową notą wyszłą z inicyatywy Anglii, w której sułtanowi odmówił prawa mieszania się w sprawy Egiptu. Zachodzi tylko pytanie, czy w Konstantynopolu dadzą się wywieść w pole tem grzecznem słówkiem. „W każdym razie — kończy korespondent wspomnianego dziennika — faktem jest, że gabinet Gladstona w kwestyi egipskiej skompromitował się w sposób mogący zaszkodzić nietylko powodzeniu Anglii, ale nawet jej interesom. A o tem, że tak jest, wiedzą tutaj bardzo dobrze i dlatego z wielkim niepokojem oczekują dalszego przebiegu egipskiego przesilenia".

(Sprawa tunelu kaletańskiego.)

W swoim czasie donosiły pisma angielskie o projekcie podkopania cieśniny Calais pomiędzy Francyą a Anglią i urządzenia olbrzymiego tunelu podwodnego dla kolei żelaznej. Później zdawało się, że projektowi temu nic nie stanie na przeszkodzie. ponieważ poczytywano je za przedsiębiorstwo przemysłowe, mające na celu ułatwienie komunikacyi. Nagle odezwały się dzienniki angielskie, że tym razem plany przemysłu pokrzyżowały względy polityczne i militarne. Przeciwko projektowi całemu wystąpił stanowczo sir Garnet Wolseley, sfery finansowe wiedziały jednak o tem tylko tyle, że pewien wysoki dygnitarz wojskowy wystosował memoryał z protestem. Dopiero w najświeższym zeszycie miesięcznika *Nineteenth Century* lord Dunsany, były admirał, w specyalnym artykule wystąpił także przeciw projektowi a na poparcie swoich wywodów przytoczył zapatrywania Wolseleya.

Zarzuty przeciwników tunelu dają się streścić, jak następuje: Przedewszystkiem tunel musiałby zostawać pod gwarancyą międzynarodową, a już to samo nie byłoby bezpiecznem. Twierdzę Dover możnaby zdobyć od pierwszego zamachu, a w takim razie przeistoczonoby ją na Gibraltar francuski. Francya, posiadająca olbrzymią armię lądową, ma w tem interes, ażeby Anglię pozbawić cech kraju wyspiarskiego, uboga zaś w lądowe siły zbrojne Anglia pragnąć tego wcale nie może. Liczyć ona powinna głównie na swoją flotę, a nie na traktaty gwarancyjne, które nie mają żadnej wartości, jak o tem przekonały Chiwa i Tunis.

Lord Dunsany przytacza swoją rozmowę z Wolseleyem, który oświadczył, że wszelkie korzyści handlowe i społeczne nie zdołałyby zrównoważyć niebezpieczeństwa, jakieby wynikło z politycznych i militarnych względów dla Anglii w razie budowy tunelu.

„Dotychczas — rzekł sir Wolseley — broniło nas nasze położenie wyspiarskie, gdyż woda dokoła nas odwracała wszelkie niebezpieczeństwa, ponieważ znajdująca się na tych wodach flota broni naszych wybrzeży. Ale przeciw zamachowi przez tunel byłaby flota nasza bezbronną. Skoroby raz zbudowano tunel, to oba jego ujścia możnaby opanować zamachem niespodzianym, a cały aparat elektryczny, mający go zniszczyć, można wcześniej uczynić nieszkodliwym. Na naszem wybrzeżu udałby się zamach podobny kolumnie złożonej z 2000 ludzi. Taka kolumna pod wodzą energicznego i zdecydowanego na wszystko człowieka, oddałaby nas na łaskę lub niełaskę nieprzyjaciela, gdyż w przeciągu kilku godzin przez jedną noc mogłoby dostać się tunelem około 20.000 wojska i tunel posłużyłby armii nieprzyjacielskiej za szaniec przedmostowy przeciw Londynowi, a zajęcie Londynu przez siły nieprzyjacielskie byłoby śmiertelnym ciosem dla potęgi angielskiej."

KRONIKA

= **Najj. Pan** przyjmował w niedzielę przed południem w dłuższem prywatnem posłuchaniu JE. pana Namiestnika hr. Alfreda Potockiego. W poniedziałek przed południem byli na posłuchaniu u Najj. Pana ks. metropolita lwowski Sembratowicz, marszałek krajowy dr. Mikołaj Zyblikiewicz, członek Izby panów hr. Henryk Wodzicki, prezydent miasta Lwowa dr. Gnoiński, który przybył na czele deputacyi, i deputacya komitetu, urządzającego bal polski w Wiedniu.

=• **P. Marszałek krajowy** dr. Mikołaj Zyblikiewicz powrócił dziś rano z Wiednia.

(=) **Czerwony Krzyż.** Szczera i serdeczna ofiarność, jakiej doznawało zawsze u ludności całej monarchii stowarzyszenie patryotycznej pomocy Czerwonego Krzyża, objawia się obecnie żywym udziałem w nadzwyczajnej loteryi państwowej, urządzonej na korzyść tej wysoce zasłużonej humanitarnej instytucyi. Nie ma wątpliwości, że wszystkie losy tej loteryi rozebrane zostaną wkrótce. Nizka cena losu, tylko 2 zł., który daje nadzieję znacznej wygranej a wygranych jest 12.066, w ich liczbie 60.000 zł., 20.000 zł. i 10.000 zł. w rencie — przyczynia się wielce do szybkiego odbytu losów. Ciągnienie oznaczone zostało Najwyższym rozkazem na dzień 9 marca 1882 i odbędzie się w Wiedniu, a komu uśmiechnie się szczęście, ten już w czternaście dni później otrzyma wygraną.

= **Stypendyum.** Pani Emilia z Polikarpowów Tchorznicka nadała pismem z dnia 3 lutego b. r. stypendyum z fundacyi imienia ś. p. Honoraty Tchorznickiej o rocznych 100 zł. p. Kazimierze Józefie Piotrowskiej, uczennicy IV klasy zakładu wychowawczego p. Felicyi z Wasilewskich Boberskiej.

(—) **W auli szkoły** politechnicznej odbędzie się w piątek wieczorek muzykalno-deklamacyjny ku uczczeniu 410-letniej rocznicy urodzin Mikołaja Kopernika

(—) **Z dwóch grup** dłuta znanego rzeźbiarza Rygiera, które zdobią główny portal gmachu sejmowego, jedna, po lewej stronie od widza, przedstawiająca pracę, nareszcie została już odsłoniętą. Druga, która wyobraża oświatę, odsłoni się podobno we czwartek, a tak przecież doczekamy się usunięcia szkaradnych bud, które tak długo szpeciły fronton pięknego gmachu. Odsłonięta już grupa składa się z czterech figur symbolicznych. Pośrodku widzimy niewiastę, której zażywne kształty oby były dobrą wróżbą wydatności i rezultatów pracy, z kądzielą w ręku, po obu bokach dwóch chłopczyków, z których jeden w energicznej pozie dzierży emblemata fabrycznego przemysłu, drugi zaś ujmuje baranka. Wstrzymujemy się z sądem aż do odsłonięcia drugiej grupy — dziś już jednak zapisać możemy, że grupy zbyt blisko oparte o mur, równie biały jak ich materyał, nie mają stosownego tła a tym sposobem kontury nie występują należycie. Czyni to ujmę wrażeniu, jakieby robiła grupa, gdyby warunki tła były lepsze. Trudno zresztą oceniać grupy z bezwzględnie artystycznego stanowiska, jako samoistne dzieła sztuki; służą one tylko do figuralnej dekoracyi i stosować się musiały do architektonicznych warunków.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono panu A. O. z wozu w drodze od rogatki Żółkiewskiej do Zboisk kuferek szarem płótnem obleczony z dwoma czarnemi, jedwabnemi płaszczami damskiemi, z dwoma sukniami i kaftanami i innemi rzeczami wartości 130 zł., a panu M. R. ze strychu domu 8 męzkich koszul webowych, 3 damskie i inną bieliznę wartości około 50 zł.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: we Florencyi znakomity malarz włoski Giuseppe Belucci; w Medyolanie najsłynniejszy fechtmistrz włoski Radaelli, w 52 roku życia; w Bordeaux prezydent tamtejszego trybunału apelacyjnego Bretenet; w Angorze b. wielki wezyr turecki i minister spraw zagranicznych Churszyd basza, w sędziwym wieku.

— **Nowy męczennik** przybył kościołowi katolickiemu. Missyonarz ks. Brieux, jak donosi *Bombay Gaz.*, we wrześniu r. z. dotarłszy do Tybetu, na rozkaz Dalai Lamy został ukamienowany, poczem ciało jego poszarpano jeszcze na kawałki.

— **Oryginalny zabytek**, według depeszy z Aten, odkryli nurkowie greccy na dnie morskiem u wybrzeży pod Gangalianą, w Trifylii, na północ Navarina. Znaleźli tam szczątki kolumn marmurowych oraz duży starożytny okręt wojenny, z którego wydobyli już na powierzchnię morza trzy armaty bronzowe nader pierwotnej konstrukcyi, z których dwie ważą po 1.100 kilogramów każda i posiadają zegarowy, bardzo skomplikowany mechanizm do wprowadzania nabojów do rury z tyłu. Na jednej z armat odkryto cyfrę 1073 i napis *Al bel zetto.*

— **Wypadek na morzu.** *Frankf. Ztg.* otrzymała następującą depeszę z Londynu: Dn. 9 bm. pod St. John zatonął skutkiem uderzenia o skałę podwodną okręt niemiecki *Lisette*. Dotąd wiadomo na pewne, że pięciu majtków z kapitanem znalazło grób w morzu; zdaje się wszakże, że i wszyscy podróżni tego samego doznali losu.

— **Ster balonowy.** W zeszły piątek po południu przy sprzyjającej pogodzie odbyła się w Charlottenburgu pod Berlinem pierwsza próba balonu, zaopatrzonego w przyrząd do sterowania pomysłu Baumgartena i doktora Wölferta, którego opis daliśmy na tem miejscu przed kilku dniami. Pomiędzy świadkami znajdowali się oficerowie sztabu generalnego, technicy, członkowie niemieckiego towarzystwa aeronautycznego i t. d. Dzienniki berlińskie zapewniają, że pierwsza ta próba, jakkolwiek zawieść mogła zbyt śmiałe oczekiwania, wypadła jednak pomyślnie o tyle, że stwierdziła trafność pomysłu wynalazców. Wszyscy obecni odnieść mieli z niej wrażenie, że przy ulepszonej konstrukcyi skrzydeł zwrotowych i śruby skrzydłowej, tudzież po zastąpieniu ręki człowieka dzielniejszym jakim motorem, można balonowi Baumgartena i Wölferta rokować świetną przyszłość.

— **Gdzie winowajca?** Donieśliśmy, że bezpośrednio po skazaniu przez sąd karny w Wesprimie niejakiego Hestera na śmierć, jako poszlakowanego o zamordowanie pięciu osób w Warpalocie, zgłosił się do sądu w Peszcie młody człowiek nazwiskiem Simo z zeznaniem, że on to jest sprawcą owej zbrodni i że nie może pozwolić na to, aby powieszono niewinnego człowieka. Simo, oddany pod obserwacyę lekarską do szpitala św. Rocha, cofnął na drugi dzień całe owo zeznanie, powiadając, że plótł nie do rzeczy, znajdując się w stanie nietrzeźwym.

— **Potworna wiadomość** dzienników angielskich o zabiciu kilkuset dziewcząt murzyńskich na rozkaz króla Aszantów, który krwi ich potrzebował jakoby do rozrobienia wapna, użytego do budowy nowego pałacu królewskiego, według urzędowego oświadczenia w gazetach angielskich była z gruntu zmyśloną.

— **Indyanie** amerykańscy z plemienia Apache w liczbie około 300, jak donoszą z Tusconu na terytoryum Arizony, niedawno znowu skutkiem zatargu z „białymi" ruszyli się ze swoich siedlisk i spustoszyli okolice Mollepan, Sahuaripa i Arispe, przyczem między innymi zamordowali dyrektora kopalń w Lampazas, Karola Weberlinga, rodowitego Wirtemberczyka. Ogólną liczbę zamordowanych w tym napadzie mężczyzn, kobiet i dzieci podają na 24. Indyanami dowodzili kacykowie Chis i Joe. Na miejsce krwawych tych zajść wyruszył generał Unii Ortego z oddziałem regularnego wojska. Ma on nadzieję przychwycić wracające bandy łupieżców w wąwozie Chea. Indyanie podobno uzbrojeni są w wyborne sztućce odtylcowe.

— **Żeński lord.** W Birminghamie stawała niedawno przed sądem młoda dama nazwiskiem Mary Jane Fearneaux, która przez lat kilka wydawała się za lorda Artura Pelhama Clintona i w tej roli męzkiej potrafiła od rozmaitych osób wyłudzić sumę około 100.000 zł. Nie dość na tem; samozwańczy lord był lwem pierwszego rzędu i utrzymywał miłośne stosunki z kilku młodemi kobietami, z których jedna doznała tak bolesnego rozczarowania po nagłej zmianie „lorda" w „lady", iż popadła w obłąkanie.

— **Wypadek na morzu.** Parowiec *India* przywiózł na swoim pokładzie do Nowego Jorku osadę okrętu *Nevada*, który w drodze do Hamburga doznał tak silnego uszkodzenia, że musiał być opuszczony.

— **Walka z lwicą.** Dziennik *Prog. de la Côte d'Or* opowiada: Zwiedzający menażeryę w miasteczku Précy sous Thie byli w tych dniach świadkami okropnego wypadku. Dyrektor menażeryi popisywał się właśnie poskramianiem różnych dzikich zwierząt, kiedy stara lwica łapą przez kraty dosięgła 11-letniego chłopczyka, zapatrzonego w inną stronę i chwyciwszy go za głowę, usiłowała wciągnąć go do klatki. Żandarm, pełniący straż, przyskoczył natychmiast z pomocą, obawiał się jednak użyć pałasza, ażeby zraniona lwica nie rozszarpała chłopczyka. Nie namyślając się długo, dzielny ten człowiek sięgnął ręką przez kraty i pochwyciwszy rozjuszone zwierzę za gardło zaczął je dusić. Uratował też rzeczywiście biedne dziecko, które lwica wypuściła z swych szpon, ale nim nadbiegł pogromca ze służbą, sam doznał ciężkiego skale-

czenia w rękę. Chłopczyk miał tylko trzy lekkie rany w głowie.

(*r*) **Opłata od wyrazów depeszy.** Administracya telegrafów we Francyi, biorąca po 5 centymów od każdego wyrazu depeszy telegraficznej, nie świetne robiłaby interesa, gdyby wszyscy interesowani umieli tak sobie poradzić jak pewne towarzystwo w małem mieście szwajcarskiem, które podpisało na takiej depeszy *Wintherthurerhandwerksburschenworwärtsgruppe* Grupa postępowa stowarzyszenia czeladzi rzemieślniczej w Winterthur.

Z Izby sądowej.

(*Fałszerstwo.*)

(*L*) Orginalny widok przedstawiał się wczoraj sędziom przysięgłym w lwowskim sądzie kryminalnym. Na ławie oskarżonych zasiadał więzień lwowskiego domu karnego a dziewięciu przesłuchanych świadków pochodziło również z tego zakładu.

Rzecz się tak miała. W jedej celi obszernego gmachu, Brygidkami zwanego, siedzieli zamknięci: Piotr Panas, skazany na 20 letnie ciężkie więzienie za zbrodnię podpalenia; Aleksander Bachmann, ukończony uczeń gimnazyalny, były telegrafista w Budapeszcie i Miskolczu, zasądzony za kradzież na dwuletnie więzienie; Stanisław Domaradzki, młody jeszcze chłopak, skazany za zbrodnię morderstwa na 20 lat więzienia; Filip Diaków, skazany za nałogową kradzież na 7 lat; Józef Stechniowski, młody chłopak, skazany za kradzież nałogową na 14 miesięczne więzienie; Stanisław Skiba, skazany za sprzeniewierzenie, kradzież i oszustwo na 5 lat; Józef Kuflowski, skazany za kradzież na 2 lata, równie jak Franciszek Romankiewicz, a nareszcie 20 letni Gabryel Hajek, nałogowy, już 5 razy za kradzież karany złodziej, który obecnie odsiaduje ostatnią karę, wymierzoną na półtora roku.

Niektórzy z tych więźniów, a mianowicie starsi, wychodzili z więzienia na roboty publiczne lub po domach prywatnych. Zdarzyło się tedy we wrześniu r. z., że Piotr Panas, będąc na robocie, podał jakiejś kobiecie kawałek papieru, naśladujący notę państwową na 1 zł. z prośbą, ażeby w trafice kupiła mu tabaki. Trafikant, spostrzegłszy ten kawałek papieru narobił hałasu, bo nawet bez wszelkiego znawstwa papierów publicznych zastępujących monetę, można było na pierwszy rzut oka sprawdzić, że ten świstek jest w najwyższym stopniu niezgrabnym i nejzupełniej chybionym falsyfikatem. Wytoczono natychmiast śledztwo więźniom, które wykryło, że fałszerzem jest Gabryel Hajek.

Wobec zarządu domu karnego i przed sędzią śledczym przyznał się Hajek do winy, przy rozprawie głównej odwołał jednak zeznania i twierdził, że to Bachmann podrobił banknot. Więźniewie powyżej wymienieni, przesłuchani jako świadkowie, podzielili się na dwa stronnictwa. Żaden z nich nie zeznał stanowczo, który z dwóch, Hajek czy Bachmann, podrobił banknot na stole, a gdy „przyjaciele“ Hajeka starali się zwalić winę na Bachmanna, stronnicy Bachmana utrzymywali, że to Hajek jest sprawcą fałszerstwa, przytaczali fakta, że Hajek „siedząc za siatką“ (cela osobna w Brygidkach, w których trzymają złoczyńców za wykroczenia popełnione w domu kary) odgrażał się, iż „wciągnie Bachmana do siatki“ za to, iż go „*skapował*“ (zdradził), trzeba bowiem nadmienić, iż istotnie Bachmann doniósł inspekcyi zakładu, że Hajek puścił już w obieg kilka podrobionych guldenów.

Oskarżyciel publiczny p. Hołyński rozciągnął w skutek tych zeznań oskarżenie przeciw Hajekowi także w kierunku zbrodni oszustwa popełnionej na Bachmannie a trybunał, przyjmując nowe oskarżenie, wystosował do sędziów przysięgłych pytanie w kierunku zbrodni podrabiania papierów publicznych i oszczerstwa. Przysięgli odpowiedzieli jednak przecząco na obydwa pytania a trybunał uwolnił Gabryela Hajeka od oskarżenia.

GOSPODARSTWO I HANDEL

W sprawie reformy ustawy przemysłowej.

(*L*) Memoryał uchwalony przez niedzielne zgromadzenie samoistnych rękodzielników, który przez osobną deputacyę ma być wręczony Kołu polskiemu w Wiedniu, opiewa, jak następuję:

„Od czasu jak sprawa reformy ustawy przemysłowej jest przedmiotem obrad komisyjnych w Izbie poselskiej Rady państwa, rękodzielnicy polscy w Galicyi żywo się sprawą tą zainteresowali i kilkakrotnie objawiali swoje przekonania o niezbędnej reformie ustawy. W r. z. zwołana przez Wydział krajowy ankieta, w której skład wchodzili liczni reprezentanci rękodzieł a która prócz tego zasięgała we wszystkiem opinii fachowych, wypowiedziała zdanie swoje w tym kierunku, iż należy: 1) dla wykonywania przemysłu rękodzielniczego żądać dowodu uzdolnienia przez prawidłowo odbytą naukę i praktykę, 2) zaprowadzone w ustawie z r. 1859 obowiązkowe korporacye zatrzymać, odpowiednio zorganizować i takie w ustawie zamieścić przepisy, ażeby korporacye te wszędzie w życie wejść mogły. Co do drugiego punktu, projekt reformy ustawy przemysłowej przez wys. Rząd do Rady państwa wniesiony zawiera postanowienia prawie wystarczające, tak, że tylko małych zmian potrzebować może. Co do pierwszego zaś punktu, t. j. wymagania dowodu uzdolnienia, projekt rządowy nie zawiera żadnych postanowień i zatrzymuje porządek ustawą z r. 1859 stworzony.

W obu tych kardynalnych punktach, w których wiec rękodzielników zupełnie podziela zapatrywania ankiety przemysłowej i widzi w nich niezbędny środek polepszenia tak bardzo opłakanych stosunków naszego przemysłu, wniósł sprawozdawca komisyi przemysłowej Rady państwa, hr. Belcredi, projekt w ogólnych zarysach i tendencyi zgodny z wypowiedzianemi powyżej zapatrywaniami. Różnice, jakie w szczegółach zachodzą, dadzą się łatwo usunąć, polegają one na tem tylko, że 1) projekt hr. Belcrediego nie zawiera dokładniejszego określenia, w jaki sposób może być nabyte owo uzdolnienie, 2) że wyłącza on z korporacyi robotników (czeladź), przez co im rzeczywiście wyrządza krzywdę i cofa się znacznie z sprawiedliwego stanowiska, zajętego w projekcie rządowym.

Z ubolewaniem dowiedzieliśmy się, że wysokie Koło polskie w obradach swych nad tym przedmiotem tylko słabą większością zgodziło się na dowód uzdolnienia, zaś obowiązkowe korporacye zupełnie uchyliło. Następna uchwała wys. Koła, pozostawiająca członkom komisyi swobodną rękę, daje pewną nadzieję, że może jeszcze poprzednie postanowienie będzie cofnięte. Korzystamy przeto z czasu, jaki wys. Koło od ostatecznej decyzyi oddziela, i pozwalamy sobie przedstawić prośbę o cofnięcie pierwotnej uchwały. Na poparcie tej prośby pozwalamy sobie załączyć referat ankiety przemysłowej w tym przedmiocie, opracowany w porozumieniu z tymi, którzy sprawy i potrzeby przemysłu rękodzielniczego najlepiej znać mogą. Powody, przemawiające za dowodem uzdolnienia i za obowiązkowemi korporacyami, są w tym referacie zupełnie wyczerpane, niemniej jak i wszelkie szczegóły, tak co do sposobu nabycia fachowego uzdolnienia jak też co do organizacyi korporacyi. Musimy tylko odeprzeć zarzut, z jakim się zbyt często spotykamy, a który zupełnie jest niesłuszny. Jest to zarzut, jakobyśmy pragnęli powrotu do dawnych cechów. Tak nie jest. Wiemy, aż nazbyt dobrze, że co się przeżyło, co zmienionym stosunkom ekonomicznym nie odpowiada, co w skutek tego upadło, tego wskrzeszać nie można. Cechów wadliwą stroną był monopol, było krępowanie swobodnego ruchu ekonomicznego. Tego nie żądamy, tego też nie sprowadzi ta reforma, o jaką prosimy. Jeżeli bowiem praguiemy wprowadzić tylko obowiązek dwu do pięcioletniej praktycznej nauki rzemiosła i obowiązek dwuletniej praktyki robotniczej, to każdej młodej sile otwieramy przezto pole do wyrobienia się na dobrego rękodzielnika. Są to warunki tak lekkie, iż one nikomu przeszkodą stać się nie mogą.

Niemniej i obowiązkowe korporacye nie są powrotem do cechów. Dość spojrzeć na stosunki rękodzieł w miastach, gdzie korporacye weszły w życie, aby się o tem przekonać, dość przejrzeć postanowienia tak obowiązującej ustawy przemysłowej, jak i rządowego projektu, aby przyznać, że zadania korporacyom wytknięte nie mogą być inaczej osiągnięte, jak tylko wtedy, gdy korporacye te będą obowiązkowe.

Wysokie Koło! Przemysł nasz upada i nie może z zagranicznym wytrzymać współzawodnictwa. Podnieść się może tylko wewnętrzną wartością swoją i solidarnością rędzielników. Pierwsze zamierzamy osiągnąć przez to, że podniesiemy kwalifikacyę rękodzielników, drugie przez organizacyę ich korporacyjną. Każdemu jest wolny przystęp, każdemu otwarte pole do nabycia tych kwalifikacyj, ale też niech każdy, należąc do korporacyj, przyczynia się do wspólnego dobra całego rękodzielnictwa. Z tej zasady wychodząc, a co do szczegółów powołując się na załączony referat, upraszamy: Wys. Koło polskie raczy w sprawie reformy ustawy przemysłowej dążyć do tego, ażeby zaprowadzono dowód uzdolnienia dla rękodzielników i obowiązkowe korporacye przemysłowe“.

OSTATNIA POCZTA

Izba deputowanych na wczorajszem posiedzeniu po przyjęciu ustawy o uniwersytecie praskim, prowadziła dalej rozpoczęte w poniedziałek obrady nad budżetem. Dep. **Steudel** oświadcza, że nie zgadza się z polityką rządu i nie wierzy w polepszenie się finansów.

Dep. **Tonner** zbija zarzuty **Carnerego** i **Kliera**. Ubolewa nad wypadkami w Chuchli (Kuchelbad), ale żąda, aby zważyć, że zaszła tam prowokacya. Mówca wyraża zaufanie do rządu, który narodowościom wymierzy sprawiedliwość, a w budżecie przywróci równowagę.

Minister handlu br. **Pino**, zbijając zarzuty Schaupa, powiada, że rząd serbski nikogo do robienia z nim interesów nie polecał. W sprawie kolei Zachodniej powoduje się rząd zasadami stopniowego zamienienia kolei żelaznych na państwowe. Dalsze szczegóły o wczorajszem posiedzeniu podaje zamieszczony poniżej telegram.

Dyrektor generalny *Länderbanku* Hahn przesłał do *N fr. Presse* zawiadomienie o wypłaceniu rządowi całego **depozytu złożonego** w *Länderbanku*. Tym sposobem położono stanowczo tamę pogłoskom rozpuszczonym przez dzienniki opozycyjne o ulokowanych w tym zakładzie kapitałach państwowych.

W **komisyi kongruy** otwartą została przedwczoraj dyskusya ogólna nad przedłożeniem rządowem i projektem podkomisyi w przedmiocie polepszenia płac duchowieństwa parafialnego. Na zapytanie dep. Beera oświadczył hr. Ryszard Clam, że skutkiem wniosków podkomisyi kwota preliminowana przez rząd podniesie się do 754,000 zł. Dep. Russ zaznaczył, że projekt podkomisyi różni się znacznie od przedłożenia rządowego z r. 1876 i to nie na korzyść. Mowca pyta się obecnego ministra wyznań, jakie rząd zajmuje stanowisko wobec propozycyi podkomisyi. Pan minister oświadczył na to, że jeszcze nie miał czasu przestudyować należycie elaboratu podkomisyi, z pobieżnego jednak rozpatrzenia się w nim przekonywa się, że nie we wszystkiem zgadza się on z intencyami rządu. Przedewszystkiem p. minister przeciwnym jest ustępowi, w którym mowa o porozumieniu się rządu z biskupami, gdyż coś podobnego miałoby znaczenie formalnego konkordatu. Po dłuższej dyskusyi postanowiono odroczyć rozprawy aż do czasu przedłożenia ze strony rządu żądanych przez komisyę wykazów tabularnych.

W **komisyi przemysłowej** sprawozdawca hr. Belcredi zawiadomił kolegów swoich, że stosując się do ich życzenia i do życzenia rządu, zmienił stosownie §§. 1 i 2 swego projektu. Paragraf 1szy brzmieć będzie; Rzemiosła są: albo a) wolne, albo b) koncesyonowane, albo c) rękodzieła zwyczajne. Stosownie do tego podziału zmieniony też będzie paragraf 2gi a raczej dołączony do jednego z dalszych paragrafów, mówiących o uzdolnieniu do rzemiosła.

Przedmiotem onegdajszych obrad **komisyi kodeksu karnego** były wnioski deputowanych dr. Jaquesa, dr. Lienbachera i dr. Wolskiego o **objektywnem postępowaniu w sprawach prasowych**. Ponieważ na ostatniem posiedzeniu tej komisyi uchwalono zawezwać rząd, aby wyjaśnił swoje stanowisko wobec wspomnianych wniosków, przeto przybył na onegdajsze posiedzenie kierownik ministerstwa sprawiedliwości dr. Pražak i oświadczył co następuje:

„Rząd nie uważa za potrzebne przyłączać się w chwili obecnej do jakiejbądź mocyi, zmierzającej do ograniczenia na drodze prawodawczej dotychczasowego wpływu sędziów zawodowych przy postępowaniu w sprawach prasowych, a rozszerzającej natomiast po za dotychczasowe granice judykaturę przysięgłych“.

Dr. **Wolski** postawił skutkiem tego następujący wniosek:

„Komisya przyjmując do wiadomości oświadczenie rządu orzeka:

1) Że pomimo oświadczenia rządowego jest przekonaną, iż objektywne postępowanie należy ograniczyć w drodze ustawodawczej. 2) Poleca podkomisyi, aby robiąc użytek z przedłożonych wniosków wypracowała i przedłożyła komisyi odpowiedni projekt ustawy:

Oba wnioski zostały przyjęte, poczem dotychczasową podkomisyę, do której należeli pp. Wolski, Lienbacher i Bareuther wzmocniono przez przybranie pp. dr. Jaquesa i dr. Kusego.

Komisya pocztowych kas oszczędności przedyskutowała szczegółowo dziesięć początkowych paragrafów projektu i oznaczyła stopę procentową na 3 prc.

Komisya ekonomiczna obradowała nad **traktatem handlowym z Serbią**. Uchwał żadnych nie powzięto. Wczoraj miała komisya dalej obradować nad tym przedmiotem.

W poniedziałek odbyły posiedzenia **kluby czeski i stronnictwa prawa.**

Pierwszy powziął następującą rezolucyę: „Klub czeski wyraża zadowolenie z powodu przyjęcia przez Izbę panów ustawy o uniwersytecie praskim, powstałej z wspaniałomyślnej inicyatywy Jego Ces. Mości naszego Cesarza i Króla, który uznaje prawa naszego narodu, tak długo zaniedbane. Klub czeski wyraża gorącą wdzięczność wszystkim członkom Izby panów, którzy za tą ustawą głosowali, szczególne zaś składa dzięki hr. Ryszardowi Belcredemu.“

Klub uchwalił następnie złożyć własną komisyę z 24 członków, dla przedyskutowania taryfy celnej.

W **klubie** hr. **Hohenwarta** zamianowano kilku mowców dla spraw ogólnych nad budżetem, poczem uchwalono przekazać przedłożenie o taryfie celnej komisyi z 24 członków.

Do *Pol. Corr.* donoszą z **Mostaru**, że gen. Jowanowicz w podróży do tego miasta wszędzie, a szczególniej na całej drodze z Metkowic do Mostaru był przedmiotem owacyi ze strony miejscowej ludności. Z Pocitelji, Stolaczu, Zitomyslicz, Damanowicz i Blagaju wychodziły naprzeciw niemu deputacye i składały mu hołdy. W Mostarze zbudowano bramy tryumfalne, a naczelnik deputacyi powitał go gorącą przemową, którą zakończył okrzykiem na cześć Najj. Pana. Tłumy ludu wtórowały temu okrzykowi i okazywały przybyłemu dowódcy w najrozmaitszy sposób swoje sympatye. Miasto całe było przybrane w chorągwie, a wieczorem zajaśniało wspaniałą illuminacyą.

Dnia 13 b. m. **przybyli do Wiednia delegaci rządu bułgarskiego**, minister spraw zagranicznych Vulkowicz i inżynier Harrower, mający wziąć udział w konferencyi czterech państw naddunajskich. Posiedzenia tej konferencyi rozpoczną się zaraz po przybyciu delegatów rządu serbskiego.

Petersb. Herold donosi, że pogłoska, iż **generał Skobelew popadł w niełaskę**, okazuje się bezzasadną. Zaprzeczenie to tembardziej zdaje się wiarogodnem, że ukazem carskim wydanym w d. 12 b. m. dwa nowe parowce otrzymały nazwy *Skobelew* i *Geok-Tepe*.

Według *Gołosu* na **uroczystość koronacyi** przybędą niemiecki następca tronu, królestwo duńscy, oraz książęta bułgarski i czarnogórski.

Zmarły **książę Suworow**, członek Rady państwa był niegdyś gubernatorem prowincyj nadbałtyckich, w ostatnich czasach nie odgrywał żadnej roli politycznej.

Metropolita Kijowa Filoteusz umarł. Jednym z kandydatów na tę godność jest były metropolita serbski Michał.

Redaktor gazety ***Nowoje Wremia*** Fiedorow skazany został przez Izbę sądową na tygodniowy areszt na odwachu za przedwczesne ogłoszenie szczegółów o zamordowaniu cara Aleksandra II w marcu roku zeszłego

Komisya sejmu pruskiego dla kościelno-politycznego przedłożenia **odrzuciła** 11 głosami przeciw 10 głosom całe to przedłożenie. Ogólnem jest przekonanie, że projekt rządowy takiego samego losu dozna w pełnej Izbie.

Onegdaj **nowy ambasador francuski baron Courcel** miał o godzinie 1ej popołud. uroczyste posłuchanie u dworu, na którem złożył cesarzowi Wilhelmowi swoje listy uwierzytelniające. W przemowie ambasadora i odpowiedzi cesarza położono nacisk na przyjaźne i pokojowe stosunki łączące Niemcy i Francyę. Po audyencyi u cesarza przedstawił się baron Courcel cesarzowej.

Według telegramu *Köln. Ztg.* Gambetta miał dać swoim stronnikom wskazówkę, aby zawiesili **kampanię przeciw gabinetowi Freycineta**. Telegram dodaje, że po powrocie do Paryża, Gambetta obejmie kierownictwo unii republikańskiej, która stanowić będzie lewe skrzydło grupy antiministeryalnej.

Włoska Izba deputowanych obraduje dalej nad ustawą wyborczą. Rząd zgodził się na artykuł, wniesiony przez komisyę a stanowiący, że system proporcyjny głosowania, zapewniający mniejszości odpowiednią reprezentacyę, zastosowany być ma tylko w okręgach wybierających po 5 deputowanych, jeżeli takich okręgów będzie najmniej 33 a najwyżej 38. W innych zaś razach jakoteż w kolegiach wyborczych, głosujących na mniejszą liczbę deputowanych, system ten nie będzie zaprowadzony. Izba przyjęła artykuł według wniosku komisyi.

Dla oznaczenia okręgów wyborczych wybraną będzie komisya z sześciu deputo-

wanych i sześciu senatorów pod przewodnictwem prezesa ministrów Depretisa.

Z Bukaresztu donoszą do *Presse*, że Kogolniczano wydał broszurę w kwestyi dunajskiej z dokumentami.

Skupczynie serbskiej przedłożono traktaty handlowe i konwencye konsularne z Ameryką i Holandyą.

Z różnych części Bułgaryi przybyły do Sofii deputacye mahometańskie z podziękowaniem ks. Aleksandrowi za powołanie jednego mahometanina do rady stanu.

Sułtan turecki zwrócił się do gabinetu angielskiego z prośbą o zawezwanie sułtana Meskatu Saida Tukri, ażeby zachował się neutralnie wobec wybuchłego obecnie powstania w Yemenie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 14 lutego. W dalszym ciągu rozpraw budżetowych w Izbie deputowanych oświadczył dep. Wurmbrand, że niedobór stał się złem chronicznem i związany jest ściśle z całym państwowym i socyalnym ustrojem Austryi. Austrya nie jest tak bogatą, aby mogła ponosić ciężary wynikające z tak krytycznej jak obecna administracyi autonomicznej. Obok pięciorakiego parlamentu istnieje w monarchii rząd troisty. Zadaniem rządu powinno być zjednoczenie wszystkich sił dla dopięcia wspólnego celu, a nie popieranie dążeń separatystycznych. Rząd obecny rozbijał to, co powinno być połączone. Zadanie przyszłego rządu będzie zatem trudne, gdyż kamień Syzyfa został zanadto wstecz zatoczony.

Dep. Tonkli ma zupełne zaufanie do obecnego rządu, zgadza się też najzupełniej z jego programem. Rząd uczynił już niejedno dla urzeczywistnienia tego programu, mowca też spodziewa się, że rząd nie zatrzyma się na drodze wiodącej do pojednania. Działalność rządu na polu finansowem jest skuteczną, niedobór bowiem zmniejszył się, a niemożna wątpić, że niebawem okażą się dalsze błogie skutki, skoro tylko parlament zechce użyczyć rządowi w tym kierunku energicznego poparcia. Mowca pragnie, aby rząd usunął jaknajprędzej przeszkody, stawiane równouprawnieniu języka słoweńskiego.

Dep. Jacques krytykuje administracyę sądowniczą, w której żywioły narodowe zbytecznie bywają uwzględniane; zdaniem mowcy da się to samo powiedzieć o ogólnej administracyi. Mowca mniema, że zabiegi zmierzające do ściągnięcia kapitałów zagranicznych uważać należy za chybiony zapęd, który zaszkodził tylko kredytowi państwa. Zachowanie się rządu, zdaniem mowcy, pozbawione jest etycznej powagi. Prezydent udziela mowcy naganę z powodu nieparlamentarnych wycieczek. Mowca cofa użyte wyrażenie i kończy tem, że nie ma zaufania do rządu, gdyż tenże zwichnął swój program pojednawczy.

Zara, 14 lutego. Do tutejszej gazety *Narodni List* donoszą: Wojska w Krywoszy zajęte są obecnie głównie wzmacnianiem zdobytych pozycyj, dlatego też zwożą bezustannie do Krywoszy materyały oblężnicze, zapasy żywności i inne przedmioty. Przewóz odbywa się bez najmniejszej przeszkody, jak gdyby panował wszędzie zupełny spokój.

Z Stolacu donoszą o uwięzieniu kilku indywiduów, agitujących przeciw porządkowi i bezpieczeństwu publicznemu. Dzięki wpływowi wybitnych przywódców powstania przeciw Turcyi r. 1876 Bogdana Limonica i Serdara Girga w okręgu gackim panuje zupełny spokój.

Paryż, 14 lutego. Rada ministrów poleciła ministrowi spraw wewnętrznych, ażeby wziął pod rozwagę ustawę z r. 1849 o wydalaniu cudzoziemców, celem poczynienia w niej zmian możebnych.

Paryż 14 lutego. Nota zbiorowa angielsko-francuzka w sprawie egipskiej wyraża życzenie porozumienia się z pozostałemi wielkiemi mocarstwami na podstawie utrzymania *status quo* i poszanowania międzynarodowych zobowiązań.

Wiedeń, 15 lutego. (*Tel. pryw*). Do *Tagblattu* donoszą z Grawozy: W zdobytej szturmem miejscowości Orahova w domu naczelnika gminy znaleziono w kasie gminnej 3150 guldenów w złocie i dwie karty sztabu generalnego z napisami rossyjskiemi. W Ristano przystąpiono do rozbrojenia ludności.

Wiedeń, 15 lutego. Na posiedzeniu Izby deputowanych p. minister handlu przedłożył projekt nowej powszechnej taryfy celnej dla monarchii.

Odczytanem zostało pismo p. ministra **Prażaka**, zawiadamiające Izbę, że wszystkie akta ankiety zwołanej w sprawie reformy adwokatury i postępowania sądowego, już nadeszły.

Ustawa o uniwersytecie czeskim została przyjęta w trzeciem czytaniu.

Prezes Izby konstatuje, że na wczorajszem posiedzeniu wezwał do porządku dep. Jacques, a gdy ten cofnął w części swoje wyrażenie prezes oświadczył, że cofnięcie to w wezwaniu do porządku uwzględnia. Obecnie prezes Izby wytknął jeszcze deputowanemu Jacques wyrażenie, że Lienbacher z powodu stanowiska jakie zajmuje w stronnictwie, nie może sumiennie wypełniać swoich obowiązków jako sędzia. Za to wyrażenie prezes Izby przywołuje również do porządku deputowanego Jacques.

Następnie przystąpiono do dalszego ciągu dyskusyi nad budżetem przy czem zabierał głos p. minister Prażak.

Budapeszt, 15 lutego. (*T. pr.*) Wiadomość o ogłoszeniu konkursu na majątek hr. Lonyaya jest złośliwą mistyfikacyą, pozbawioną wszelkiej podstawy.

Budapeszt, 15 lutego. (*Tel. pr.*) Do dziennika *Egyctertes* donoszą z Bukaresztu, że hotele w Ruszczuku są zajęte przez oficerów rossyjskich. Tak w Ruszczuku jak w całej Bułgaryi oficerowie rossyjscy werbują ochotników, którzy wysyłani są do Krywoszy i otrzymują po 20 rubli płacy miesięcznej.

Berlin, 15 lutego. (*Tel. pr.*) Wczoraj rozpoczął się w Poznaniu proces przeciwko socyalistom. Punkta oskarżenia są: rozpowszechnianie pism i zakładanie stowarzyszeń socyalistycznych. Oskarżonych jest siedmiu. Przesłuchani będą liczni świadkowie. Publiczność bardzo licznie uczęszcza na rozprawy.

Paryż, 15 lutego. (*Tel. pryw.*) Peragolla, agent generalny stowarzyszeń dramatycznych, targnął się na własne życie z powodu strat finansowych.

Bontoux i Feder zostali wypuszczeni na wolność za złożeniem kaucyi.

Rzym, 15 lutego. Agencya Stefaniego otrzymuje z Raguzy urzędowe zaprzeczenie wiadomości o przytrzymaniu okrętu włoskiego z bronią i żywnością dla powstańców.

Londyn, 15 lutego. (*Tel. pr.*) Krąży pogłoska, że prawdopodobnem jest bezzwłoczne wypuszczenie Parnella na wolność.

Pani Nowikow, która w tych czasach w kilku sprawach skompromitowała rząd rossyjski, została odwołaną do Moskwy.

Londyn, 15 lutego. Izba niższa przyjęła adres, odrzuciwszy poprawkę Macarthego.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 14 lutego 1882, godzina 2 m 20, Losy kredytowe 175·—. Węg. akcye kredyt. 292 50, Akcye anglo-austr. 117·50, Akcye banku Union 115 75, Akcye kolei Karola Ludwika 289·75, Akcye kolei północnej 244.—, Akcye kolei południowej 127·25, Akcye kolei Alföld. 161·75, Akcye kolei Elżbiety 205·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 166·—, Akcye kolei węg północno-wschodniej 156·—, Wiedeńskie losy 122·50, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcyi kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 93·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 99·50, Losy regulacyi Cissy 108.50, Losy tureckie 22·—, Węgierska renta 118·—, Akcye banku związkowego 10[illegible]·50. Akcye banku obrotowego —.—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolej państwowej —·—, Rubel papierowy 1·21·3/4, Węgierskie losy 113·50, Marka niemiecka —·—. Usposobienie zwyżkowe.

Wiedeń, 14 lutego 1882, godz. 5 min. 50. [illegible] 293·—, Anglo-Austryackie —·— Un[illegible]bank —·—, Kolej Karola Ludwika 288 50. Południowa —·—, Renta papierowa 74·05, Galicyjskie listy zastawne 100·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 101 25, Losy z r. 1860 —·—. Napoleondor 9 53—, Rubel papier. —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 15 lutego 1882, godź. 10 m. 45, Akcye kredytow 291 50, Anglo-Austr. 116·50, Akcye banku Union 115 —, Kolej Karola Lud. 287 50. Południ[illegible] 125 —, Renta papierowa [illegible]·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9.52·1/2 Rubel papie[illegible] —·—. Usposobienie słabe.

Telegramy zbożowe z d. 14 lutego. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 12.25 do 12·75 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita pr. 10.000 liter procent 32·75 do 33·— zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 12·10 do 12.12 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) —·— do 13 62 zł.— Berlin: Pszenica żółta (nawrzes. paźd.). 220·75 m., żyto —·— m., spirytus 56·— m., olej rzepakowy 47·— m., — Szczecin: Pszenica —·— rzepik —·—. — Paryż: maki 159 kilogr. 63 30 fr. olej rzepakowy 70·50 fr., spirytus —·— fr. — Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —.—, spirytus —.—, kukurudza —.—. Kolonia: Pszenica —·—.

[illegible] redaktor: **Władysław Łoziński**.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 15 lutego 1882

Hotel Europejski

Pp S. Maszkowski z Staszowic. A Helm z Wiednia. K Fiandriak z Wiednia. Schreiber z Krakowa.

Hotel George'a

Pp. Ks. I. Sapieha z Biłki. E. hr. Borkowski z Suchej woli. H. Kieszkowski z Krakowa. W. Yonga z Trzciańca. I. Steller z Podwołoczysk.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 14 lutego 1882.

		płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
		waluta austr.			
1. Akcye za sztukę.					
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	bez kupona	285	—	290	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	bez kupona	165	—	169	—
Banku hip. galic po 200 zł. w. a.	bez kupona	297	—	305	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	bez kupona	250	—	255	—
2. List. zast. za 100 zł.					
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	99	50	101	—
„ „ „ 4 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	94	—	96	—
„ „ „ 5 pr. okresowe	bez kupona bieżącego	99	50	101	—
Tow. kred. gal. 4 pr. w.a. los 41½ l.	bez kupona bieżącego	90	—	92	—
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	100	25	101	60
„ „ „ 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	98	25	100	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	bez kupona bieżącego	100	75	102	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w.a.	bez kupona bieżącego	100	—	102	—
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	95	—	96	—
3. Listy dłużne za 100 zł.					
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.		92	—	94	—
4. Obligi za 100 zł.					
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.		99	25	100	75
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.		100	—	102	—
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.		100	—	102	—
5. Losy miasta Krakowa		18	—	20	—
„ Stanisławowa		25		27	—
6. Monety.					
Dukat holenderski		5	56	5	66
Dukat cesarski		5	57	5	67
Napoleondor		9	48	9	58
Połimperyał		9	74	9	84
Rubel rossyjski srebrny		1	52	1	62
„ „ papierowy		1	21—	1	23—
100 marek niemieckich		58	25	59	—
Srebro		—	—	—	—
Kupony w srebrze		—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 11 lutego 1882.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	73.35	73.55
luty-sierpień	73.65	73.85
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	75.—	75.25
kwiecień-październik	75.—	75.25
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	118.—	119.—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	129.25	129.75
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	132.—	133.—
„ „ 1864 po 100 zł.	171.50	172.50
„ „ 1864 po 50 zł.	—.—	170.—
Renty Com po 42 lir austr.	—.—	—.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	145 —	146.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	100.50	101.—
Renta papierowa 5% z r. 1881	88.—	88.30
Austr. renta zł. wolna od podatku 4pr.	91.95	92.25
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	105.25	—.—
Bukowiny	99.—	100.—
Galicyi	99.75	100.25
Niższej Austryi	105.—	106.—
Siedmiogrodu	97.50	98.25
Węgier	96.25	96 75
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	114.50	115.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	285.50	286.—
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	890.—	900.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40pr.	—.	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	811.—	813.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	528.—	530.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	205.—	205.50
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m· k.	2410.—	2420.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	288 50	289.—
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł wa. w sr.	166.50	167. –
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	298.50	299.—
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	125.50	126 —
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	151.—	152.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	100.—	100.50
„ „ „ „ premiowe po 3%	99.75	100.25
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	—.—	104.50
„ „ „ „ w 20 l. 7pr.	—.—	107.
„ „ „ „ w 36 l. 5½pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	94.—	96.—
„ „ „ „ po 5 proct.	99.75	100.50
„ „ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	99.75	100.5
Gal. banku hip. po 6 proc.	100.50	101.25
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	101.50	102.- -
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	10 .70	100.80
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	98.50	99.25
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	101.—	102.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	93.—	93.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	90.25	90.75
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	103.25	104.—
„ „ po 100 zł. w. a.	101.25	101.75
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	99. –	99.75
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	—.—	94.—
z r. 1867	98.50	99.—
z r. 1868	—.—	95.25
z r. 1872	93.25	94.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	89.75	90 25
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	175.—	176.—
Clarego po 40 zł. m. k.	39.50	— —
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	108 —	109.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	—.—
Losy mi[illegible]	—	20.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.25	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	38.—	40.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	37.—	37.75
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	19.25	20.—
Salma po 40 zł. m. k.	—.—	51.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	44.50	45.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.	25. –	26 —
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	128.—
„ „ po 50 zł. w. a.	63.—	64 50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	.— —	29 50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	36.50	37.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	120.—	120 40
Paryż za 100 fr.	47.47.30	47.50.52

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.66.—	5.68.—
„ pełnej wagi	5.61—	5.63. –
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.54.50	9.55.50
Rossyjski imperyał	9.77.—	9.79.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 14 lutego 1882.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	74	20
„ „ „ w srebrze	75	65
Renta w złocie	92	50
Losy pożyczki z r. 1860	128	75
Akcye banku austro węgierskiego	813	—
„ „ kredytowego	295	–
Londyn	120	—
Srebro	—	—
Napoleondor	9	52 —
Dukat cesarski men.	5	64
100 marek niemieckich	58	50

(1069 1—3) **Edykt.**

L 8933. Dnia 21 marca, 24 kwietnia, 30 maja 1882 każdą razą o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 105 subr. 17 w Przyborowiu położonej, śp. Kazimierza Band, własnej, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie celem zaspokojenia 121 złr. 75 ct i 400 złr. 56 ct. aw.

Cena wywołania 1800 złr.

Wadyum 180 złr.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C k. Sąd powiatowy.

Brzsko dnia 10 grudnia 1881.

(1109 1—3) **Edykt.**

L. 4238. C. k. sąd powiatowy w Wojniczu ogłasza, że celem zaspokojenia zaległości podatkowych w kwocie 311 zł. 61 ct. przeprowadzi w dniach: 20 marca, 21 kwietnia i 22 maja 1882 r. każdym razem o godzinie 10tej z rana, przymusową sprzedaż połowy parcel gruntowych l. k. 147, 1379/1, 1379/2, 1379/3 i całych parcel 1667, 1668, w Wojniczu położonych Stanisława Szarkiewicza własnych.

Cena szacunkowa tych wszystkich parcel wynosi 800 zł.

Zakład 80 zł. a reszta warunków jest w registraturze tutejszej do przejrzenia

Wojnicz dnia 29 listopada 1881 r.

(1040 1—3) **Edykt.**

L 9167 C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego w kwocie 6525 zł. 35 ct **w. a.** odbędzie przymusową sprzedaż folwarku „Baczów“ Dom. 506, pag. 311 hr. 1 zapisanego w powiecie Przemyślańskim położonego, w tutejszym zabudowaniu sądowem dnia 23go marca 1882, o godzinie 10 przed południem także wyżej ceny wywołania 22740 zł. w. a. jednak nie niżej jak 10.000 zł. w. a.

Wadyum wynosi 2274 zł. w. a.

Dalsze warunki przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli, którzy by po 2go listopada 1881 jako dniu wydania ekstraktu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyę dozwalająca albo dalsze licytacyi lub extrykacyi dotyczące uchwały wcale lub wcześnie nie zostały doręczone, adwokata Dra Wesołowskiego ze zastępstwem przez adw. Dra Mijakowskiego na kuratora ustanowiono.

Złoczów 31go grudnia 1881

(1041 1—3) **Edykt.**

L. 11250. Wskutek przyzwolenia sądu obwodowego w Tarnopolu uznaje się Józefa Mudrego marnotrawcą, dodając mu kuratora w osobie Jaśka Andrejczuka z Zwiniacza.

Czortków 19 listopada 1881.

(1083 1—3) **Edykt.**

L. 654. C k. sąd powiatowy w Kamionce strum. ogłasza, że na prośbę towarzystwa redytowego dla rolnictwa, handlu, przemysłu i rękodzielnictwa w Busku de pr 6go lutego 1882 l. 654 celem zaspokojenia pretensyi w kwocie 1000 zł. w. a. z pn. w stanie biernym realności Eugenii Julii Anny 3 im Piotrowskiej zamężnej Metzger wedle Dom. II pag 330 n. 2 haer własnej, w Kamionce Strumiłow-j na lwowskiem przedmieściu pod l k. 101 położonej, wedle Dom. II pag 330 n. 2 haer zaintabulowanej, odbędzie się w dniach: 14go kwietnia, 12go maja i 15go czerwca 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem, w tutejszo-sądowym lokalu publiczna przymusowa sprzedaż w drudze licytacyi, rzeczonej realności pod l. 101 w Kamionce położonej, wedle protokołu z 14go października 1881 l 6212 na 3004 zł. sądownie oszacowanej.

Cena wywołania i cena szacunkowa 3004 zł. w. a.

Wadyum 10 pr. ceny wywołania

Protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Kamionka 8go lutego 1882.

(1047 1—3) **Edykt**

L. 2486. C. k. Sąd krajowy jako wekslowy wzywa wszystkich, którzyby weksel oryginalny z daty Kraków dnia 23 marca 1876 za jeden miesiąc od daty płatny, na sumę 34 zł. 50 ct w. a. opiewający przez Franciszka Zacharskiego jako dłużnika osobistego na rzecz Mojżesza Feiwla Webera wystawiony posiadali w 45 dniach od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu c. k. sądowi krajowemu tem pewniej przedłożyli, lub swe prawa do tego wekslu wykazali, o ile że wrazie przeciwnym weksel ten za amortyzowany uznanym zostanie.

Kraków dnia 3 lutego 1882.

(1114 1—3) **Edykt**

L. 4546. C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 31 stycznia 1882 do l. 4546 wnieśli Antoni Bruchnalski i Jan Steinmassler przeciw Sylwestrowi Łapczyńskiemu z życia i miejsca pobytu niewiadomemu i tegoż spadkobiercom pozew o uznanie za przedawnione i zgasłe prawa pozwanego co do kwot 50 fl 50 fl. m. k 61 fl. 21 kr. m. k w stanie biernym realności Nr. 335 m we Lwowie i zezwolenie wykreślenia takowych, który to pozew do wniesienia pisemnej obrony w dniach 30 zadekretowano.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadome, został dla niego adwokat dr. Pająk kuratorem a tegoż zastępcą adwokat dr. Gorecki mianowany.

Wzywa się zatem pozwanego i tego spadkobierców, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Lwów dnia 4 lutego 1882.

(1062 1—3) **Ogłoszenie.**

L 597. C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Hermana Altholza z Tarnowa w ślad §. 512 post. sąd., iż firma „Bracia Fiałkowscy i Twerdy w Bielsku“ wniosła przeciw niemu pozew i prośbę o nakaz zapłaty sumy wekslowej 102 zł 60 ct. w. a. z pn z 7 grudnia 1881 l. 15585 i że żądany nakaz zapłaty 9 grudnia 1881 l. 15585 wydany, i tenże ustanowionemu jednocześnie dla niewiadomego z miejsca pobytu Hermana Altholza kuratorowi adwokatowi dr. Malawskiemu doręczony został.

Tarnów dnia 19 stycznia 1882.

(1049 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1460 C. k. miej. deleg. Sąd powiatowy w Tarnopolu mianował ks. Piotrowi Krochowskiemu, którego miejsce pobytu nie jest wiadomem, z powodu wytoczonego przeciw niemu dnia 26 stycznia 1882 do l. 1460 przez Sarę Markus pozwu o zapłacenie 55 złr. w. a. Pana dra Łuczakowskiego, adwokata krajowego w Tarnopolu, kuratorem, i zawiadamia o tem ks Piotra Krochowskiego wzywając go, by udzielił temuż kuratorowi swoje dowody, lub też podał sądowi innego zastępcę.

Tarnopol 28 stycznia 1882

(1050 1—3) **Edykt.**

L. 9029. C. k. Sąd powiatowy w Bohorodczanach zawiadamia niniejszem Roberta Jakubowicza jako spadkobiercę Gertrudy z Krzysztofowiczów Jakubowiczowej, iż dla niego w tej sprawie kuratorem ustanowiony został Karol Sobota c. k. notaryusz w Bohorodczanach, i że temuż doręczoną została tusądowa rezolucya z dnia 22 lutego 1878 l 1404 zawiadamiająca Roberta Jakubowicza i interesowanych, że spadek pozostały po śp. Deodacie lub Bogdanie Krzysztofowiczu alias Markiewiczu w Łysce na dniu 5 stycznia 1847 zmarłym tegoż synowi Grzegorzowi Krzysztofowi zowi przyznany został.

Bohorodczany dnia 7 stycznia 1882.

.688 **Erkenntnisse.**

Das k k Kreisgericht als Preßgericht in Leoben hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 18 Jänner 1882, Z 480, die Weiterverbreitung der in Budapest erscheinenden Zeitschrift „Arbeiter-Wochen-Chronik“ Nr. 2 vom 8 Jänner 1882 wegen des Artikels „Von den Nihilisten“ nach § 305 St. G. verboten

---

Das k. k Landes- als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 10 Jänner 1882, Z. 788, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Budoucnost“ Nr. 24 vom 5 Jänner 1882 wegen des Artikels „Soudruzi!“ nach §. 302 St. G., wegen des Artikels „Na sklonku roku“ nach den §§ 302 und 305 St. G., wegen des Artikels „Hajme svoj majetek“ nach §. 302 St. G., wegen der Artikel „Propusteni z vezeni“ und „Nove zatykani“ nach §. 300 St. G., endlich wegen des Artikels „Rozpocet spojenych obci severo-americkych“ nach §. 65 a St. G verboten

---

Das k k Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 12 und 16 Jänner 1882, Zl 926, 1200 und 1274, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Montags-Revue aus Böhmen“ Nr 2 vom 9 Jänner 1882 wegen der Artikel „Prag 8 Jänner“ und „Prager Wochenrevue“ nach § 65 a St. G, der Zeitschrift „Politik“ Nr. 10 vom 10 Jänner 1882 (Abendausgabe) wegen des Artikels „Ein gemaßregelter Sicherheitswachmann“ nach §. 300 St. G, dann der Zeitschrift „Narodni listy“ Nr. 10 vom 11 Jänner 1882 wegen des Artikels „Porazeni slepotvu“ nach Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862 und § 491 St. G., ferner wegen des Artikels „Prazsky kupec, ktery nechce znati ceskeho jazyka“ nach § 302 St. G verboten

---

Das k. k Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der kaiserliche königliche Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 7 Jänner 1882, Z. 92 Stf., die Weiterverbreitung der „Leitmeritzer Zeitung“ Nr. 101 vom 31 December 1881 wegen des Artikels „Ein Wort des Kaisers“ nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 10 Jänner 1882 Z. 89 Stf, die Weiterverbreitung der in Budapest erscheinenden Zeitschrift „Der Socialist“ Nr 1 vom 1 Jänner 1882 wegen des Artikels „Budapest, im December 1881“ nach §. 302 St. G, wegen des Artikels „Es wackelt“ nach den §§. 300 und 302 St. G., dann wegen des Artikels „Rundschau“ nach den §§ 65 a und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 20 Jänner 1882, Z 868. die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Moravska orlice“ Nr 13 vom 17 Jänner 1882 wegen des Artikels „Germanisace Moravy provadena pustovnim riditelstvim v Brne“ nach § 300 St. G. verboten.

(934 3—3) **Edykt.**

L. 5105. C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Dąbrowie w kwocie 300 zł dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności gruntowej pod l. 21 w Odmencie położonej, a dłużnika Stanisława Żaleńskiego własnej.

Sprzedaż odbędzie sie przez licytacyę publiczną w trzech terminach to jest: 3 marca, 31 marca, i 28 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 2275 zł. w a poniżej której realność na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 227 zł. 50 ct.

Resztę warunków i akt szacunkowy przeglądnąć można w tutejszo-sądowej registraturze.

W Dąbrowie dnia 19 czerwca 1881.

(873 3—3) **Edykt**

L. 30236. C. k. Sąd krajowy w Krakowie wzywa wskutek prośby Maryi Szmigielskiej i Józefa Szmigielskiego de praes 2 października 1881 nr 24007 posiadacza zaginionej policy Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie nr. 5401 na imię i nazwisko Maryi Szmigielskiej opiewającej, a życie księdza Józefa Szmigielskiego na 1500 złr. wa. ubezpieczającej, aby takową w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od dnia 3go ogłoszenia niniejszego Edyktu licząc, tem pewniej tut. Sądowi przedłożył, ile że w razie przeciwnym rzeczona polica za zgasłą i niebyłą uważana będzie.

Kraków 16 grudnia 1881.

(1048) **Obwieszczenie.**

L. 75. C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm spółkowych firmy „M. Gutmann i syn“ której używać będzie jawna spółka dla handlu towarów mieszanych w Myślenicach. Spółkę tę tworzą jawni spólnicy Mojżesz Gutmann i Wiktor Gutmann w Myślenicach a każdy z nich firmę spółki, z dniem 1 grudnia 1881 w życie weszłej, samodzielnie zastępywać i podpisywać może. Podpis ten opiewać ma: „M. Gutmann i syn“.

Kraków 7 stycznia 1882.

(1060) **Obwieszczenie.**

L. 6946. C. k. Sąd obwodowy jako handlowy na skutek zgłoszenia z dnia 9 grudnia 1881 do l. 6946 zawiadamia, że zostaje na dniu dzisiejszym wpisana do rejestru handlowego dla spółek Firma „Eckstein & Drücker“ do wspólnego prowadzenia interesów zaliczkowych w Rzeszowie, której spólnikami osobiście odpowiedzialnymi do samoistnego podpisywania firmy uprawnionymi są Markus Eckstein i Mojżesz Drücker, kupcy w Rzeszowie zamieszkali.

Rzeszów 29 grudnia 1881.

(1063) **Edykt.**

L. 17837. C k. sąd powiatowy zawiadamia że Michał Tabaczyn rolnik z Pawelcza uznanym został marnotrawcą i że kuratorem jest Fed. Fedyszyn z Pawelcza.

Stanisławów dnia 30 listopada 1881.

(1117) **Sprostowanie.**

L. 12 Odnośnie do zamieszczonego już w Gazecie Lwowskiej w Nr. 25 ogłoszenia d. l. 11 ex 1882 prostuje się, że dochodzenia tam wymienione odnoszą się nie do gminy „Baczyce“ lecz do gminy „Baczyna“.

C. k. komisya hipoteczna.

Kalwarya dnia 12 lutego 1882

(984 3—3) **Edykt.**

L. 858. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 2913 zł. 17 ct. w. a. z 7 prc, odsetkami od 23 marca 1881 bieżącemi, tudzież kosztów egzekucyjnych przyznanych w kwocie 20 zł, 57 ct. potrącając jednak na rachunek tej wierzytelności zapłaconą kwotę 51 zł. 68 ct. na rzecz c. k. uprzyw. gal. akcyj. banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się w dwóch terminach egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Judy i Elki Markusów w Tarnopolu pod l. sp. 224/235 położonej, wierzytelności tej za hipotekę służącej, dom. 19 pag. 47 nr 19 on. a przy udzieleniu pożyczki bankowej oszacowanej.

Do licytacyi wyznacza się termina, a mianowicie: na 21 kwietnia 1882 i 19 maja 1882 10 godziną przed południem na których licytacya w zabudowaniu sądowym w biurze Nr. 4.

Cena wywołania poniżej której realność ta na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie 7000 zł. w. a.

Wadyum 700 zł. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli którzyby po 15 grudnia 1881 prawa zastawu uzyskali uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora od actum pa. adw. D. Horowitza, a p adw. Dr. Axelrada zastępcą tegoż.

Tarnopol dnia 31 stycznia 1882.

(1000 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 14600. W tutejszym c. k. sądzie powiatowym odbędzie się w dniu 16 marca 20 kwietnia i 1 czerwca 1882 o godzinie 10 rano publiczna sprzedaż realności pod Nk. 71 w Brygidynie położonej wedle Tom. XVIII. pag. 1 i 2 dłużnika Walentego Herchel własnej na rzecz Hersza Lorberbauma pto. 500 zł. w a.

Cena wywołania 1895 zł. w. a.

Zakład 10 prc.

Bliższe warunki i wyciąg tabularny można przejrzeć w ts. registraturze.

Stryj dnia 7 grudnia 1881

L. 676. (780 – 3)

Konkurs

Przy nowo utworzonym sądzie obwodowym w Wadowicach będzie obsadzona posada naczelnika biur pomocniczych w IXtej klasie rangi z płacą systemizowaną.

Podania o powyższą a ewentualnie przy innym sądzie opróżnioną posadę wnosić należy za pośrednictwem bezpośredniego przełożonego do Prezydyum c. k. sądu krajowego wyższego w przeciągu dni czternastu.

Kraków 30 stycznia 1882.

(990 3—3) **Edykt.**

L. 3452. Cesarsko królewski sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Stanisława hr, Wodzickiego że przeciw niemu w dniu 25 stycznia 1882 do l. 2311 Rosalia Breit wniosła pozew w załatwieniu którego uchwałą z dnia 27 stycznia 1882 l 2311 wydano nakaz zapłaty sumy wekslowej 200 zł. w a z pn.

Gdy miejsce pobytu pozwanego wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adw Dr. Ichheisera z substytucyą adw. Dr. Rosenblata kuratorem nieobecnego ustanowił i temu kuratorowi powyższy nakaz zapłaty doręczył.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub innego obrońcę sobie wybrał, i o tem c. k, sądowi doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, wrazie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać by musiał

Kraków dnia 8 lutego 1882.

(1021 3—3) **Edykt.**

L. 1783. C k. Sąd powiatowy w Sniatynie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Szaji Mehlera w kwocie 108 złr. w a z pn. odbędzie się w Sądzie w dniach 21 marca, 19 kwietnia, 25 maja 1882 egzekucyjna licytacya realności dłużnika Iłasza Czepyhy pod l. k. 325 w Sniatynie, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania 500 złr. w. a

Wadyum 50 złr.

Realność ta będzie na pierwszych dwóch terminach tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, na trzecim i poniżej takowej sprzedaną.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież protokoły opisania i oszacowania można przejrzeć w tut. sąd. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Sniatyn 20 grudnia 1881.

(955 3—3) **Edykt.**

L 791. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Banku hipotecznego 5728 zł. 13 ct. z pn. odbędzie się dnia: 27 kwietnia i 1 czerwca 1882, w zabudowaniu sądowem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż części dóbr tabularnych Cucyłów w powiecie nadwórniańskim położonych, do Waleryana Kęplicza należących na 12.706 zł. oszacowanych z tym dodatkiem że wadyum 1271 zł. w. a. wynosi, i że majętność niżej ceny szacunkowej sprzedaną nie będzie.

Resztę warunków wskażą akta w registraturze złożone.

Nieznanych wierzycieli hipotecznych uwiadamia się, że ustanowiono dla nich kuratora w osobie adwokata Dra Katzenellenbogena z substytucyą Dra Szydłowskiego.

Stanisławów 28 stycznia 1882.

(1044 2—3) **Edikt.**

Zl. 7526. Von Seiten des k. k. Bezirksgerichtes in Chodorów wird hiemit zur Kenntniß gegeben, das zur Hereinbringung der Vorderung des Leib Noach Semel per 100 fl. und 19 fl. 70 kr. s. N. G. am 17 Februar 1882, 17 März 1882 und 18 April 1882 jedesmal um 10 Uhr Vormit. die exekutive öffentliche Feilbietung der in Strzeliska nowe sub CN. 233 gelegenen dem Schuldner Jo el Zuger eigenthümlich gehörigen nicht intabulirten Realität beim hiesigen Gerichte mit dem vorgenommen werden wird daß bei zwei ersten Terminen diese Realität nur um oder über dem Schätzungspreise beim dritten hingegen auch unter dem Schätzungswerthe jedoch nicht unter dem sämtlichen Hypotekarschuldan gleichkommenden Betrage hintangegeben werden wird.

Der Ausrufspreis beträgt 500 fl. das Vadium 50 fl. Die übrigen Lizitationsbedingungen dann die Protokolle der pfandweise. Beschreibung und der Schätzung können in der hg. Registratur eingesehen werden.

Hievon werden beide Streittheile und sämmtliche Hypothekargläubiger welche inzwischen das Pfandrecht zu der feilzubietenden Realität erwirken werden, und welchen aus was immer für einem Grunde der gegenwärtige Exekutionsbescheid nicht zugestellt werden könnte zu Händen des unter einem für dieselben in der Person der Hr. Josef Lenczowski erwähnten Kurator.

Chodorów 31 Dezember 1881.

(1087 2—3) **Obwieszczenie**

L. 68259. W celu zabezpieczenia dostawy słupów kilometrowych w gościńcach Dukielskim i Zakluczyńskim w Jasielskim okręgu budowniczym odbędzie się w dniu 28 lutego 1882 o godzinie 12tej. w południe w c. k. Starostwie w Jaśle, licytacya przez składanie ofert.

Suma fiskalna wynosi 691 zł. 94½ ct. w. a.

Bliższe warunki dotyczące tego przedsiębiorstwa, jako to: ogólne i szczegółowe warunki budowy, plan, wykaz cen jednostkowych i kosztorys sumaryczny, przejrzane być mogą w c. k. Starostwie w Jaśle, gdzie także oferty opatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadyum 5 procent od sumy fiskalnej wynoszące, w dniu licytacyi najpóźniej do godziny 12tej w południe podane być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów lub nie wniesione w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 2 lutego 1882

L. 7374. **Ogłoszenie** (1086 2—3)

C. k Sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia, że celem wydobycia pretensyi Abrahama Streita w kwocie 100 zł. w. a. z. pn. sprzedawać się będzie w drodze przymusowej licytacyi realność pod Nk 96 w Przenicznikach położona w wyk. hip. nr 141 na imię dłużnika Wincentego Wysockiego zaintabulowana w trzech terminach, mianowicie: dnia 24 lutego; dnia 24 marca i dnia 26 kwietnia 1882 zawsze o godzinie 10 rano w sali tut. sądu, z tem, że przy trzecim terminie realność ta też poniżej ceny kupna 1167 zł. w. a. kupioną być może.

Cena wywołania wynosi 1167 zł, zaś wadyum 116 zł 70 ct.

Resztę warunków licytacyi tudzież wyciąg tabularny i protokół oszacowania można przejrzeć w tut. registraturze.

Tyśmienica 31 grudnia 1881.

(1065 2—3) **Edykt.**

L 18150. C. k Sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 200 zł. 22 ct. w. a, z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności Nk. 49 w Dołżance dłużnika Mikołaja Pomkow własnej, dnia 16 marca, 27 kwietnia i 30 maja 1882 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie, i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 800 zł. wynoszącej pozbytą z stanie.

Wadyum wynosi 80 zł. resztę warunków powziąść można w registraturze sądowej.

Tarnopol 21 listopada 1881.

(1045 2—3) **Edykt.**

L. 8850. C k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości że na zaspokojenie 14 rat po 24 zł. i resztującego kapitału 194 zł. 94 ct. w a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod lk. 47 subrep. 60 w Bukawinie położonej dłużników Natalii i Józefa Szaram własnej w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włośc. dnia 24 lutego, 23 marca i 25 kwietnia 1882 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 700 zł. wa. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie

Wadynm wynosi 10prc ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tut sąd. registraturze.

Chodorów 31 grudnia 1881.

(1052 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 6477. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza że na dniu 27 lutego 27 marca i 1 maja 1882 każdym razem o godzinie 10 przed południem przedsięweźmie przymusową sprzedaż realności włościańskiej w Czeremsze pod Nr. 68 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika spadkobierców Fedora Maleńczaka własnej celem ściągnięcia na rzecz Leiby Mendlowicz kwoty 178 zł. wa. z pn. Cena szacunkowa realności wynosi 260 zł. wa Zakład zaś 10prc. [illegible]kowej.

Resztę warunków tudzież akt [illegible]sania i ocenienia mogą być przejrzane w sądzie.

C. k. sąd powiatowy

Rymanów dnia 3 grudnia 1881.

L. 5840. (1053 2—3)

Edykt licytacyi

C k. sąd powiatowy w Rawie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi Jakóba Schatzkera przeciw Józefowi Mikcetowiczowi i massie spadkowej Karoliny Mikułowicz w kwocie 10 zł. odbędzie się dnia 27 lutego, 13 marca i 20 marca 1882 o godzinie 10 rano przymusowa publiczna licytacya realności nietabularnej dłużników pod Nr. 771 w Rawie położonej a trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej 250 zł. wa. Zakład wynosi 25 zł wa.

Bliższe warunki można powziąść w registraturze.

Rawa 17 grudnia 1881.

(1051 2—3) **Edykt.**

L. 306 C. k sąd powiatowy we Frysztaku podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Józefa Maślanki przeciw Józefowi Salamonowi celem publicznej sprzedaży dwóch morgów gruntu z gospodarstwa pod Nr. 55 w Cieszynie rozpisał termin na dzień 27 lu- 1882 godz. 10 przed połud. pod warunkami edyktem z dnia 15 czerwca 1881 l. 1927 ogłoszonemi.

Frysztak 27 stycznia 1882.

(1043 2—3) **Edykt**

L. 6559. C. k. sąd powiatawy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności w kwotach 35 zł 56 ct. 113 zł. 44 ct. i 1124 zł 3 ct. wa. z pn, przymusowa sprzedaż realności pod lk. 3 w Strzeliskach nowych położonej wedle Dom. Tom. I pag. 3 n. 3 haer. własność dłużników Gerszona Deliglisza i Paki Deliglisz stanowiącej w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. galic. akcyj Banku hipotecznego we Lwowie w dniach 17 lutego 17 marca i 18 kwietnia 1882 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie że na pierwszych dwóch terminach, realność ta tylko za cenę wywołania 4530 zł 33 ct, wa. lub wyżej takowej zaś na trzecim poniżej kwoty równającej się sumie wszystkich wierzytelności hipotecznych sprzedaną zostanie. Wadyum wynosi 10prc. ceny wywołania

Resztę warunków tudzież wyciąg tabularny przejrzeć można w tus. registraturze

O tem uwiadamia się strony sporne do rąk własnych zaś wszystkich tych wierzycieli hipotecznych którzyby po dniu 8 sierpnia 1881 jako dniu wydania ekstraktu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyę rozpisująca lub późniejsze uchwały w tej sprawie egzekucyjnej wydać się mają z jakiegokolwiek powodu wcale leb wcześnie przed terminem doręczone być nie mogły przez kuratora w osobie p. Józefa Lenczowskiego ustanowionego.

C. k. sąd powiatowy

Chodorów 3 stycznia 1882

(1085 2—3) **Edykt**

L. 121. C. k. Sąd powiatowy w Tłustem podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej dra Theodora Raucha przeciw Józefowi Romaszkanowi pto. 30000 zł. w. a. z pn. odbędzie się w Koszyłowcach dnia 27 lutego 1882 i następne dni jakoteż ewentualnie dnia 27 marca 1882 i następne dni przymusowa publiczna sprzedaż ruchomości egzekuta, jak to znaczniejszego inwentarza żywego i martwego mebli i t. p. rzeczy, że powyższe ruchomości na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim terminie zaś i niżej ceny szacunkowej odsprzedane zostaną.

C k Sąd powiatowy.

Tłuste dnia 31 stycznia 1882.

(1064 2—3 **Edykt.**

L 19077. C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. ogłasza, że celem zaspokojenia należytości Mikołaja Bernharda w kwocie 1500 zł. z pn. odbędzie się w zabudowaniu sądowem, egzekucyjna publiczna licytacya do gospodarstwa gruntowego w Knihninie pod Nr dom. 87 należących parcel gruntowych Mr. 1070 i 1071 ciała tabularnego niestanowiącycb, dłużniczki Emilii Temperali własnych w jednym tylko terminie dnia 2 marca 1882 o godz. 10 z rana. na którym takowe i niżej ceny szacunkowej 900 zł., która także cenę wywołania stanowi, sprzedane zostanie.

Wadyum wynosi 25 zł. w. a.

Dalsze warunki licytacyjne i protokoła zasawniczego opisania i oszacowania mogą być przejrzane w tus. registraturze.

Stanisławów 27 grudnia 1881.

(1067 2—3) **Edykt.**

L. 12483. C k. Sąd powiatowy miej del. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego 122 zł. 36 ct. w. a. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności l. k. 225 w Dołżance dłużnika Iwana Hałajko własnej dnia 16 marca 1882, 27 kwietnia 1882 i 30 maja 1882 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 300 zł wynoszącej pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 30 zł., resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

Tarnopol 31 października 1881.

(1066 2—3) **Edykt.**

L. 14231. C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie 137 zł. 27 ct. w. a z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności Nr. 67 w Łozowie dłużnika Karola Hańkiewicza własnej, dnia 16 marca, 27 kwietnia i 30 maja 1882 zawsze o godzinie 10tej rano przedsięwzietą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 400 zł. w. a. wynoszącej pozbytą zostanie. Wadyum wynosi 40 zł., resztę warunków powziąść można w registraturze sądowej.

Tarnopol 30 października 1881.

(1077 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 298. C. k. sąd powiatowy w Uhnowie zawiadamia, że celem zaspokojenia sumy 600 zł. Eleazarowi Fränkiowi od Feiwusia Brüh przynależnej odbędzie się w zabudowaniu sądowym przymusowa sprzedaż połowy realności pod n. k. 410 w Uhnowie położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej, w dniach 6 marca, 12 kwietnia i 22 maja 1882 każdym razem o godzinie 10 z rana z tem, że ta połowa realności w tych terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 2000 zł., wadyum zaś 200 zł. a. w. Bliższe warunki przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Uhnów dnia 4 lutego 1881.

(1092 2—3) **Edykt.**

L. 15025. C. k. sąd miejs. del sek. II czyni wiadomo, iż na żądanie c. k. gal. uprz. akc. Banku hipotecznego we Lwowie w celu zaspokojenia kwot 184 zł 184 zł. i 3643 zł. 92 ct. z odsetkami 7 procent od 1 sierpnia 1879 aż do dnia rzeczywistej zapłaty i kosztów egzekucyjnych w kwocie 27 zł. 55 ct., 8 zł. 72 ct., 39 zł 65 ct i obecnie przyznanych w kwocie 7 zł. 72 ct. a w. dozwala się ponowna przymusowa sprzedaż realności dłużników Markusa i Czippy Neufeldów własnych, w Zniesieniu pod n. 92 i 208 położonych, w drodze publicznej licytacyi. która na dniu 13 marca 1882 o godzinie 10 przed południem w B. nr. 3 na jednym terminie za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena wywołania jest 24500 zł, wadyum pięć setnych a mianowicie 1225 zł. w. a. Zaś dla wierzycieli hipotecznych po 6tym czerwcu 1881 intabulowanych, jako dniu wydania wyciągu tabularnego, lub którymby uchwała licytacyjna lub późniejsze doręczonemi być nie mogły, tudzież dla Salam na Czaczkesa, Maurycego Schreibera, Markusa Schreibera jako wierzycieli hipotecznych z zajęcia i miejsca pobytu niewiadomych, ustanowiono kuratorem adwokata dra Szwedzickiego z zastępstwem adwokata dra Weissa i wzywa zarazem tych wyż wymienionych niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli, ażeby w należytym czasie lub w sądzie osobiście się zgłosili lub ustanowionemu kuratorowi potrzebne środki do przestrzegania ich praw podali lub innego zastępcę sądowi wskazali, gdyż w razie zaniedbania tego złe skutki dla nich wyniknąć mogące sami sobie przypisać muszą. Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny można przejrzeć w tus. registraturze.

Lwów dnia 24 listopada 1881.

(1075 2—3) **Edykt.**

L. 8661 C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw nieobecnemu Fedowi Bocko w zastępstwie kuratora Trofyma Begej pto 100 zł. a w. z pn. realność pod nr 90 rep 80 w Przysłupiu na czawartym terminie dnia 1 marca 1882 o 9 godzinie przed południem za jakąkolwiek bądź cenę kupna w tutejszym sądzie sprzedaną zostanie.

Turka dnia 22 grudnia 1881.

(1039 2—3) **Edykt.**

L. 9554. C. k Sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi c. k. uprz. akc. Banku hipotecznego w kwocie 4300 zł a, w. odbędzie się przymusowa sprzedaż folwarku „Mincina“ dom, 506 pag 371 hr. 1 zapisanego, w powiecie przemyślańskim połozonego, w tutejszym zabudowaniu sądowym dnia 22 marca 1882 o godzinie 10 przed południem także niżej ceny wywołania 4640 zł. jednak nie niżej jak za 2300 zł.

Wadym wynosi 232 zł.

Dalsze warunki przejrzeć można w tu sądowej registraturze.

Dla wierzycieli. którzyby po 12 listopada 1879 jako dniu wydania extraktu tabularnego do tabuli weszli lub którymby uchwała licytacyę dozwalająca albo dalsze licytacyi lub extrykacyi dotyczące uchwały wcale lub wcześnie nie zostały doręczone, adwokata Dr. Wesołowskiego ze zastępstwem przez adw. Dr. Mijakowskiego na kuratora ustanowiono. Złoczów 31 grudnia 1881.

(1076 —3) **Obwieszczenie.**

L. 3117. C. k. sąd powiatowy Uhnowski przeprowadzi celem ściągnięcia na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego kwoty 260 zł. 20 ct. w. a. w zabudowaniu sądowym egzekucyjną sprzedaż realności l. 472 w Uhnowie, ciała tabularnego niestanowiącej, Józefa Kosonockiego własnej, na dnień 6 marca, 12 kwietnia i 22 maja 1882 o godzinie 10 rano, w pierwszych dwóch terminach za cenę wywołania lub wyżej tejże, zaś w trzecim także poniżej takowej.

Cena wywołania 600 zł., wadyum 60 zł. a. w. Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawnego opisania można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Uhnów dnia 24 czerwca 1881.

(1074 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4665. W dniach 27 lutego, 28 marca i 28 kwietnia 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod n. k. 82 subrep. 79 w Kiłce położonej, dłużników Fedka i Franki Parybyków własnej, w tutejszym c. k sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie 9 rat pożyczkowych a 9 zł i resztującego kapitału w kwocie 73 zł. 6 ct. a. w. z pn., każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim terminie także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 250 zł., wadyum wynosi 25 zł. a. w. Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Przemyślany dnia 20 grudnia 1881.

(1081 2—3) **Edykt**

L. 31258 Dnia 15 lutego, 21 marca i 24 kwietnia 1882 odbędzie się w tutejszym sądzie, każdym razem o godzinie 9 rano przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. k. 101 w Bani kotowskiej położonej, Mendla Eidikusa własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, w sprawie Hillel Spaundörfer przeciw Mendlowi Eidikus o 136 zł. a. w. Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 295 zł., wadyum 10 procent takowej. Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adwokata dra Fruchtmanna w Drohobyczu. Resztę warunków można przejrzeć w tusądowej registraturze.

C k. Sąd powiatowy.

Drohobycz dnia 31 grudnia 1881.

(1082 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3845. C. k. sąd powiatowy w Frysztaku podaje do wiadomości, że na zaspokojenie 9 rat a 9 zł. i reszty kapitału 118 zł. 25 ct. a. w. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod n. k. 30 subrep. 6 w Gliniku dolnym położonej, dłużników Tomasza i Maryanny Jaworskich własnej, w tutejszym ck. sądzie w drodze pulicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 25 lutego, 24 marca i 24 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania 300 zł., wadyum 30 zł. a w Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Frysztak dnia 28 października 1881.

(1038 2—3) **Edykt** L. 9177.

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi galic. c. k. uprz. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 7300 zł. a. w zpn. odbędzie przymusowa sprzedaż folwarku „Zimna woda“ Dom 506 pag. 421 hr. 1 zapisanego, w powiecie przemyślańskim położonego, z kompleksu dóbr Podusilna wydzielonego, w tut. zabudowaniu sąd. dnia 24 marca 1882 o godzinie 10 przed południem jednak tylko za lub wyżej ceny 3000 złr.

Wadyum wynosi 704 złr. aw.

Dalsze warunki przeglądnąć można w registraturze, dla wierzycieli którzy by po dniu wydania extraktu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyę dozwalająca, albo dalsze licytacyi lub extrykacyi dotyczące uchwały wcale lub wcześnie nie zostały doręczone, adwokata Dr. Wesołowskiego ze zastępstwem przez adwokata Dr. Mijakowskiego na kuratora ustanowiono. Złoczów 31 grudnia 1881.

(1035 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 6 i 8. Wydział samborski izby adwokatów podaje do powszechnej wiadomości, że Dr. August Łopuszański, adwokat w Drohobyczu na dniu 19 stycznia 1882 zmarł i że tymczasowym zastępcą jego adwokat Dr. Władysław Wolski w Drohobyczu z substytucyą adwokata Dr. Jakóba Fruchtmana w Drohobyczu ustanowionym został.

Z Wydziału Izby Adwokatów

w Samborze dnia 29 stycznia 1882.

Obwieszczenie.

L. 7593. (1032 1—3)

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości w myśl §. 49 Instrukcyi do ustawy wojskowej plan podróży i czynności dotyczącej uzupełnienia wojska w roku 1882 w Galicyi.

Nr. okręgu wojska uzupełniającego	Ilość komisyj poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat, dla którego pobór odbędzie się	Dnie podróży w miesiącu		Dnie czynności w miesiącu		Miejsce poboru
			Marcu	Kwietniu	Marcu	Kwietniu	
		Stryj	31. Żydaczów		15, 16, 17, 18, 20, 21. 22. 23, 24, 27, 28, 29, 30.		Stryj
		Zydaczów		19. Bóbrka		1, 3, 4, 5, 12. 13, 14, 15, 17, 18.	Zydaczów
	1	Bóbrka		30. Stryj		20, 21, 22, 24, 25. 26, 27, 28, 29.	Bóbrka
		Dolina	27. Dolina	16. Kałusz	28, 29, 30, 31.	1, 3, 4, 5, 12, 13, 14, 15.	Dolina
9.	1	Kałusz		29. Stryj		17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28.	Kałusz
		Jarosław	6. Jarosław		7 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15 16, 17. 18, 20, 21. 22. 23. 24.		Jarosław
		Cieszanów	25. Cieszanów	16. Jaworów	27, 28. 29, 30, 31.	1, 3, 4, 5, 12, 13, 14. 15.	Cieszanów
	1	Jaworów		29. Przemyśl		17, 18. 19, 20, 21, 22, 24. 25, 26, 27, 28.	Jaworów
		Przemyśl		16. Mościska	27, 28, 29, 30 31.	1, 3, 4, 5, 12, 13, 14. 15.	Przemyśl
10.	1	Mościska		29. Przemyśl		17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28.	Mościska
		Chrzanów	14. Chrzanów		15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24.		Chrzanów
		Kraków miasto	25. Kraków	11. Wieliczka	27. 28, 29, 30, 31.	1, 3, 4.	Kraków
	1	Wieliczka		27. Kraków		12, 13, 14, 15. 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26.	Wieliczka
		Kraków powiat			11, 13. 14, 15, 16, 17, 18, 20.		Kraków
		Bochnia	21. Bochnia	15. Limanowa	22, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31.	1, 3, 4, 5, 12, 13, 14.	Bochnia
13.	1	Limanowa		27. Kraków		17, 18. 19, 20, 21, 22, 24. 25. 26.	Limanowa
		Tarnopol	30. Zbaraż	16. Skałat	11, 13, 14, 15, 16. 17, 18, 20, 21, 22. 23, 24. 27, 28, 29.		Tarnopol
		Zbaraż			31.	1, 3, 4, 5, 12, 13, 14, 15.	Zbaraż
	1	Skałat		29. Tarnopol		17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28.	Skałat
		Husiatyn	10. Husiatyn		11, 13, 14, 15. 16, 17, 18, 20 21, 22. 23, 24.		Husiatyn
		Trembowla	25. Trembowla	6. Borszczów	27, 28, 29, 30. 31.	1, 3, 4, 5.	Trembowla
15.	1	Borszczów		28. Tarnopol		12. 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27.	Borszczów
		Nowy Sacz			1, 2, 3, 4, 6. 7, 8 9, 10. 11, 13, 14. 15, 16. 17.		Nowy Sącz
		Nowy Targ	18. i 19. Nowy Targ	2. i 3. Grybów	20 21, 22, 23, 24. 27 28 29 30, 31.	1.	Nowy Targ
	1	Grybów		18. Nowy Sącz		4. 5, 12, 13. 14, 15 17.	Grybow
		Krosno	1. i 2. Krosno		3 4 6, 7, 8 9, 10, 11. 13 14.		Krosno
		Jasło	15. Jasło	1. Gorlice	16. 17, 18, 20, 21, 22. 23, 24. 27. 28, 29, 30, 31.		Jasło
20.	1	Gorlice		21. Nowy Sącz		3, 4, 5, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20.	Gorlice
		Kołomyja	30. Śniatyn		0 11 13, 14, 15, 16. 17. 18, 20 21, 22, 23, 24 27. 28 29.		Kołomyja
		Sniatyn		18. Kossów	31.	1, 3, 4. 5. 12, 13, 14, 15, 17.	Śniatyn
24.	1	Kossów		30. Kołomyja		19, 20, 21, 22, 24, 25, 26 27, 28. 29.	Kossów
		Żółkiew	8. Żółkiew		9, 10. 11. 13, 14. 15. 16, 17, 18, 20. 21, 22.		Żołkiew
		Rawa	23. Rawa	14. Sokal	24, 27, 28, 29, 30. 31.	1, 3, 5 12, 13.	Rawa
	1	Sokal		19. Lwów		15, 17, 18. 19, 20, 21. 22, 24. 25, 26. 27, 28.	Sokal
		Lwów powiat			15, 16, 17, 18. 20, 21. 22, 23, 24. 27, 28, 29, 30, 31.	1, 3.	Lwów
30.	1	Lwów miasto				4, 5. 12 13, 14, 15, 17, 18, 19. 20, 21, 22. 24. 25, 26. 27. 28. 29.	Lwów
		Tarnobrzeg	1. Tarnobrzeg		2. 3, 4. 6, 7, 8. 9 10. 11, 13.		Tarnobrzeg
		Kolbuszowa	14. Kolbuszowa		15 16, 17, 18. 20. 21. 22, 23 24, 27, 28, 29, 30.		Kolbuszowa
	1	Rzeszów	31. Rzeszów			1, 3, 4, 5, 12, 13, 14, 15, 17. 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27. 28, 29.	Rzeszów
		Nisko	16. Nisko	1. Łańcut	17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29. 30 31.		Nisko
40.	1	Łańcut		30. Rzeszów		3, 4, 5, 12. 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29.	Łańcut
		Sanok		14. Brzozów	22. 23, 24, 27, 28. 29. 30, 31.	1, 3. 4 5, 12, 13.	Sanok
	1	Brzozów		30. Sanok		15, 17. 18, 19, 20, 21, 22. 24, 25 26, 27, 28. 29.	Brzozów
		Lisko	26. Lisko	18. Dobromil	27, 28, 29. 30, 31.	1. 3, 4, 5, 12, 13, 14, 15. 17.	Lisko
45.	1	Dobromil		30. Sanok		19, 20, 21. 22, 24, 25, 26, 27, 28. 29.	Dobromil
		Brzeżany	25. Rohatyn		10, 11. 13, 14. 15, 16. 17, 18, 20, 21, 22, 23. 24.		Brzeżany
		Rohatyn		18. Podhajce	27, 28. 29. 30, 31.	1, 3. 4. 5, 12, 13 14. 15 17.	Rohatyn
	1	Podhajce		30. Brzeżany		19. 20, 21, 22, 24. 25. 26, 27, 28. 29.	Podhajce
		Buczacz	10. Buczacz		11, 13. 14, 15, 16, 17. 18, 20, 21, 22. 23. 24. 27, 28. 29, 30.		Buczacz
		Czortków	31. Czortków	18. Zaleszczyki		1. 3. 4. 5 12. 13. 14, 15, 17.	Czortków
55.	1	Zaleszczyki		30. Brzeżany		19, 20, 21, 22, 24. 25, 26, 27, 28, 29.	Zaleszczyki
		Myślenice	19. Myślenice		20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29. 30, 31.	1 3. 4.	Myślenice
	1	Wadowice		5 Wadowice		12, 13, 14, 15 17. 18 19, 20, 21. 22, 24. 25 26.	Wadowice
		Żywiec	19. Żywiec	5. Biała	20, 21, 22, 23, 24, 27, 28. 29, 30. 31.	1, 3. 4.	Żywiec
56.	1	Biała		26. Wadowice		12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21. 22, 24, 25.	Biała

Nr. okręgu wojska uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat, dla którego pobór odbędzie się	Dnie podróży w miesiącu		Dnie czynności w miesiącu		Miejsce poboru
			Marcu	Kwietniu	Marcu	Kwietniu	
		Dąbrowa	1. Dąbrowa		2, 3, 4, 6. 7, 8, 9, 10.		Dąbrowa
		Mielec	11. Mielec		13, 14, 15, 16. 17, 18, 20, 21, 22, 23.		Mielec
	1	Ropczyce	24. Ropczyce	16. Tarnów	27, 28, 29, 30, 31.	1, 3, 4, 5. 12, 13, 14, 15.	Ropczyce
		Pilzno	1. Pilzno		2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11.		Pilzno
		Tarnów	12. Tarnów		13, 14, 15, 16, 17. 18, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30.		Tarnów
57.	1	Brzesko	31. Brzesko	23. Tarnów		1, 3, 4, 5, 12, 13. 14. 15. 17, 18, 19, 20. 21. 22.	Brzesko
		Bohorodczany	14. Bohorodczany		15. 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24.		Bohorodczany
		Nadwórna	25. Nadwórna	6. Stanisławów	27, 28, 29, 30, 31.	1, 3. 4, 5.	Nadwórna
	1	Stanisławów				12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25.	Stanisławów
		Horodenka	23. Horodenka	14. Tłumacz	24, 27, 28, 29, 30, 31.	1, 3, 4, 5, 12, 13.	Horodenka
58.	1	Tłumacz		30. Stanisławów		15, 17, 18 19, 20 21, 22, 24, 25 26 27, 28, 29.	Tłumacz
		Sambor	30. Rudki		14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29.		Sambor
		Rudki		18. Gródek	31.	1, 3, 4, 5, 12, 13 14, 15, 17.	Rudki
	1	Gródek		30. Sambor		19, 20, 21, 22, 24. 25, 26, 27, 28, 29.	Gródek
		Drohobycz	10. Drohobycz		11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29.		Drohobycz
		Turka	30 Turka	20. Staremiasto	31.	1, 3, 4, 5, 12, 13. 14, 15, 17, 18. 19.	Turka
77.	1	Staremiasto		30. Sambor		21 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29.	Staremiasto
		Złoczów		17. Przemyślany	20, 21. 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31.	1, 3 4 5, 12, 13, 14, 15.	Złoczów
	1	Przemyślany		30. Złoczów		18, 19. 20, 21, 22, 24, 25, 26. 27, 28, 29	Przemyślany
		Brody	15. Brody	13. Kamionka	16, 17, 18, 20, 21. 22. 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31.	1, 3, 4, 5, 12.	Brody
80.	1	Kamionka		30. Złoczów		14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22. 24, 25. 26, 27, 28, 29.	Kamionka

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 8. Lutego 1882.

(958 2—3) **Edykt.**

L. 1354. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla gmin katastralnych następujących:

Wulka Bielińska, Bieliniec, Zdziary, Bieliny, w okręgu sądu powiatowego w Ulanowie;

Sawa, Stadniki, Zalesiany, Żerosławice, Niezdów, Kędzierzynka i Zręczyce z miejscowością Wola Zręczycka, w okręgu sądu powiatowego w Dobczycach;

Libiąż mały, Babice, w okręgu sądu powiatowego w Chrzanowie;

Nowa wieś, w okręgu sądu powiatowego w Kętach;

Dobrków, Mokrzec, w okręgu sądu powiatowego w Pilźnie;

Cyranka z miejscowościami: Biesiadka i Przyłęk zgórski, w okręgu sądu powiatowego w Mielcu;

Wieliczka miasto, Siepraw, w okręgu sądu powiatowego w Wieliczce;

Przenosza, Rzeki z miejscowościami: Dąbrówka, Sadek i Lipie, w okręgu sądu powiatowego w Limanowy;

Wola dalsza, w okręgu sądu powiatowago w Łańcucie;

Grodziska nowa, stara i wilkowska, Rybarzowice, w okręgu sądu powiatowego w Białej;

Biadoliny radłowskie, Borowa, Filipowice i Wola strózka, w okręgu sądu powiatowego w Wojniczu;

Cieniawa, w okręgu sądu powiatowego w Grybowie;

Swoszowice, Libertów i Lusina, Chorowice i Opatkowice, w okręgu sądu powiatowego w Skawinie;

Cichawka, Brzezowa i Kamyk, Nieszkowice wielkie, w okręgu sądu powiatowego w Wiśniczu;

Sciejowice i Piekary, w okręgu sądu powiatowego w Liszkach;

Jagieła, w okręgu sądu powiatowego w Przeworsku;

Cygany, w okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu;

Nowosielec, w okręgu sądu powiatowego w Nisku;

Zabłocie, w okręgu sądu powiatowego w Żywcu;

Hermanowa, w okręgu sądu powiatowego w Tyczynie położonych, otwarto nowe księgi gruntowe, i że termin wyznaczony pierwszym edyktem z dnia 31 sierpnia 1880 l. 14.369 do zgłoszenia praw rzeczonych, odnoszących się do nieruchomości wymienionemi księgami gruntowemi objętych z dniem 31 grudnia 1881 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych księgach uskutecznionego, w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty do dnia 31 października 1882, włącznie, w tym sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położoną zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutków wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków 26 stycznia 1882.

(782 3—3) **Edykt.**

L. 631. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych ksiąg gruntowych (hipotecznych) dla gmin katastralnych następujących:

Zalesie, Dąbrowa. Sadowie, w okręgu sądu powiatowego w Rozwadowie;

Wilkuszowa, w okręgu sądu powiatowego miejsko delegowanego w Nowym Sączu;

Dembno, w okręgu sądu powiatowego w Leżajsku;

Trynecza z miejscowościami Wólka małkowa i Wólka ogryzkowa, w okręgu sądu powiatowego w Przeworsku;

Pewel Mały, w okręgu sądu powiatowego w Żywcu;

Berdechów, w okręgu sądu powiatowego w Ciężkowcach;

Ostrowy Tuszowskie, w okręgu sądu powiatowego w Kolbuszowy;

Dembina, w okręgu sądu powiatowego w Łańcucie;

Bukowa, w okręgu sądu powiatowego w Brzostku;

Kębłów z miejscowością Tarnówek, w okręgu sądu powiatowego w Mielcu;

Widacz, Twierdza, w okręgu sądu powiatowego w Frysztaku;

Bieniszowice, Karsy, w okręgu sądu powiatowego w Dąbrowej;

Pietrzejowa, w okręgu sądu powiatowego w Ropczycach;

Brzezowa, w okręgu sądu powiatowego w Dobczycach;

położonych: według ustawy krajowej z dnia 20 marca 1874, l 29 dz. ust. kraj. wygotowane za nowe księgi gruntowe poczynając od dnia 1 lutego 1882 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w tych sądach powiatowych w których okręgu dotyczące gminy katastralne są położone, jak również że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych Sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi, lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do tego sądu powiatowego, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona, najdalej do dnia 31go marca 1883, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów w nowych księgach gruntowych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedyńczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejszych księgach hipotecznych, w miejsce których nowe księgi gruntowe wstępują, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, wskutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Nowe te księgi nie obejmują posiadłości w Tabuli krajowej lwowskiej zapisanych.

Kraków 18 stycznia 1882.

(802 3—3) **Edykt.**

L. 2719. C. k. Sąd powiatowy w Oświęcimie podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie Karola Haemla przeciw Antonemu i Maryannie Szczerbowskim o zapłacenie 1500 złr a w. odbędzie się przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod l. 29 w Oświęcimie położonej w dwóch terminach 3 marca i 14 kwietnia 1882 każdym razem o godz. 10 rano w tut. gmachu Sądowym.

Cena wywołania 3500 złr.

Wadyum 350 złr.

Kuratorem wierzycieli c. k. Notaryusz Niemczewski.

Warunki i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Oświęcim 21 sierpnia 1881.

(957 3—3) **Konkurs**

L 1811. Przy Sądzie powiatowym w Wiśniczu opróżnioną została posada kancelisty do prowadzenia ksiąg gruntowych z roczną płacą 600 złr., dodatkim aktywalnym 120 zł. i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o tę lub inną przy sądach powiatowych opróżnić się mogącą posadę kancelisty do prowadzenia ksiąg gruntowych w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l 98 dz. p. p. ułożone, wnosić należy w czterech tygodniach od dnia 12 lutego 1882 do Prezydyum sądu krajowego w Krakowie.

Kraków 1 lutego 1882,

(960 3—3) **Ogłoszenie.**

L 3098. C. k. Sąd krajowy w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, iż konkurs na majątek H. (Hirscha) Herza nieprotokołowanego kupca w Krakowie, uchwałą z dnia 29 września 1881 L. 23761 otwarty, na mocy uchwały z dnia 4 lutego 1882 L. 3098 zniesiony został.

Kraków 4 lutego 1882.

(970 3—3) **Edykt.**

L. 10339. C. k Sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że dnia 7 marca, 11 kwietnia i 9 maja, 1882 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 206 w Kuryłówce położonej, na 550 złr. oszacowanej

Zakład wynosi 55 złr.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w Sądzie do przejrzenia.

Leżajsk 5 listopada 1881.

(804 3—3) **Edykt.**

L. 15342. C. k. sąd powiatowy w Stryju zawiadamia niewiadomych a życia i miejsca pobytu Frydryka Helda i Henryka Helda że Szaja i Chana Bloch wniesła przeciw nim i spadkobiercom po Henryku i Filipinie Bischof tj Małgorzacie Bischof i Wilhdminie Bischof pod dniem 30 grudnia 1880 dol. 18359 o wykreślenie prawa najmu dom. III par. II. pag 121 n. 7 on. ciążącego na realności Nr. 266 w Stryju na który termin ponowny wskutek wniesionej prośby pod dniem 15 listopada 1881 dol. 15342 na dzień 6 marca 1882 o godzinie 10 rano naznaczano i dla tychże kuratorem ad actum p. adw. Dr. Seweryna Popiela ustanowiono.

Wzywa się przeto współpozwanych Frydryka Helda i Genryka Helda by temuż kuratorowi potrzebne środki do obrony dostarczyli lub innego zastępcę sądowi wymienili, gdyż skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sami sami sobie przypisać będą winni.

Stryj dnia 23 grudnia 1881

(840 3—3) **Edykt.**

L. 159. C. k. Sąd powiatowy w Brzeżanach zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Ignacego Bauma, że dla niego kuratora w osobie p. adw. Dr. Henryka Finkelsteina w Brzeżanach ustanawia i temuż uchwałę z dnia 14 września 1881 L. 6705 w sprawie egzekucyjnej Władysława Lewickiego jako prawo nabywcy Ignacego Bauma przeciw Leibie Baum pto 400 złr. a. w. doręcza.

Brzeżany dnia 25 stycznia 1882.

(1002 1 3) **Edykt.**

L. 34197. C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, że wskutek edyktu tutejszo-sądowego z dnia 28 września 1880 l. 25044 otwarto nowe księgi gruntowe:

I Dla majętności tabularnych:
1. Zapytów
2. Remenów w okręgu c. k. sądu powiatowego miej. del. Sek. II we Lwowie
3. Mszana
4. Henrykówka (majętność 3 i 4 położone w gminie katastralnej Mszana) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Janowie.
5. Pustomyty z Wolicą
6. Mostki i
7. Czopówka (majętność 6 i 7 położone w gminie katastralnej Mostki)
8. Malinówka
9. Brodki
10. Falkenstein w okręgu c. k. sądu powiatowego w Szczercu.
11. Siedliska w okręgu c. k. sądu powiatowego w Winnikach.
12. Polany
13 Wola wysocka
14. Sobieszczyzna (majętności 13, 14 położone w gminie katastr Wola Wysocka)
15 Glińsko
16. Folwark Czeremuszna
17. Zawady
18. Zarzyszcze (majętność 15, 16, 17, 18 położone w gminie katastr. Glińsko) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Żółkwi.
19. Nowesioło i
20. część w Nowemsiole (majętności 19, 20 położone w gminie katastralnej Nowesioło) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Cieszanowie.
21. Stanisłówka
22. Dalnicz w okręgu c. k. sądu powiatowego w Mostach wielkich.
23. Radruż w okręgu c. k. sądu powiatowego w Niemirowie.
24. Liski
25. Korszów
26 Michałków
27. Żukocin w okręgu c. k. sądu powiatowego m. d w Kołomyi.
28. Horod w okręgu c. k. sądu powiatowego w Kossowie.
29. Karłów w okręgu c. k. sądu powiatowego w Sniatynie.
30. Pakoszówka część
31. Pakoszówka (majętności 30, 31 położone w gminie katastralnej Pakoszówka.)
32. Posada jaćmierska górna czyli wyżna
33. Chmórówka (majętności 32, 33 położone w gminie katastralnej Posada-jaćmierska-górna) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Sanoku.
34. Chlewiska
35. Piniany czyli Pipiany Dom. 490 p. 312
36 Grunta 12 morgów 1181 kw. sążni z dóbr Piniany wydzielone Dom. 490 p. 442
37. część gruntu 1 morg 641 kw. sążni z dóbr Piniany wydzielone Dom. 490 p. 282 (majętności 35, 36, 37, położone w gminie katastr. Piniany)
38. Więckowice Dom. 43 pag. 295
39 Wola czyli Wulka Więckowska Dom. 43 pag. 300 przyległość do Więckowic (I majętności 38, 39. położone w gminie katastr. Więckowice)
40 Rytarowice czyli Raytarowice Dom. 27 p. 28 i Dom. 43 p 307
41. Rytarowice czyli Raytarowice część Dom. 70 pag. 433 przyległość do Raytarowic
42 Rytarowice czyli Raytarowice Dom. 27 p. 28 i Dom. 56 p. 405 przyległość do Raytarowic (majętności 40, 41, 42 położone w gminie katastr. Raytarowice)
43. Kornice w okręgu c. k. sądu powiatowego m. del w Samborze.
44. Łastówka czyli Łastówki Dom. 92 p. 111 przyległość do dóbr Podbuż w okręgu c k. sądu powiatowego w Podbużu.
45. Posada Fulsztyńska czyli Felsztyńska przyległość do Felsztyna w okręgu c k. sądu powiatowego w Starejsoli.
46 Strzelbice Dom. 70 p. 350 przyległość do dóbr Gwoździec czyli Spas
47. Strzelbice Adwokacya Dom. 19 p. 47 (majętności 46, 47 położone w gminie katastr. Strzelbice) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Staremmieści .
48. Siechów
49. Manasterzec Dom. 37 pag. 413
50. Folwark Uberež (majętności 49, 50 położone w gminie katastr. Manasterzec) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Stryju.
51. Dembnia czyli Demnia w okręgu c. k. sądu powiatowego w Mikołajowie.
52. Medynia w okręgu c. k. sądu powiatowego w Wojniłowie.
53. Tustań w okręgu c. k. sądu powiatowego w Haliczu.
54. Bohorodyczyn
55. Bohorodyczyn Telefuszczyzna (majętności 54, 55 położone w gminie katassr. Bohorodyczyn) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Tłumaczu.
56. Isypowce w okręgu c. k. sądu powiatowego m. del. w Tarnopolu.
57. Sorocko z Józefówką
58. Mytnica przyległość do Sorocka (majętności 57, 58 położone w gminie katastralnej Sorocko z Józefówką i Mytnicą) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Grzymałowie.
59. Zarebki szlacheckie w okręgu c. k. sądu powiatowego w Skałacie.
60. Pitrycze
61. Grunta wydzielone z dóbr Eirlejówka z przyległością Marmuszowice także zwane „Soliska" (majętności 60, 61 położone w gminie katastr. Pitrycze)
62. Płuchów
63. Płuchowczyk
64. Płuchów część
65 Ruda meteniowska (majętności 62, 63, 64, 65 położone w gminie katastr. Płuchów z kolonią Kazimierzówka i Bronisławówka) w okręgu c. k. sądu powiatowego m. del. w Złoczowie.
66. Folwarki wielkie Dom. 29 p. 9
67. Folwarki zakład kontumacyjny Dom. 507 p. 161
68. część Folwarki wielkie Dom. 118 p. 307 majętności 66, 67, 68 położone w gminie katastr. Folwarki wielkie) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Brodach.
69. Banunin część I
70. Banunin częś II
71. Banunin część III (majętności 69, 70, 71, położone w gminie katastr. Banunin)
72. Dzidziłów
73. Ubień czyli Ubienie w okręgu c. k. sądu powiatowego w Busku.
74. Hanaczówka w okręgu c. k. sądu powiatowego w Glinianach.
75. Juskowice w okręgu c. k. sądu powiatowego w Olesku.
76. Meteniów Czerkawskich
77. Frydrychówka (majętności 76, 77, położone w gminie katastr. Meteniów) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Zborowie.
78. Kozłów w okręgu c. k. sądu powiatowego w Kozowej.
79. Czesniki (z Łopuszną)
80. Honoratówka
81. Henrykówka
82. Mulony-most (majętności 79, 80, 81, 82, położone w gminie katasr. Czesniki)
83 Oskrzesińce w okręgu c. k. sądu powiatowego w Rohatynie.

II. Dla mniejszych posiadłości w gminie katastralnej:
1. Zapytów
2. Remenów podlegających c. k. sądowi powiatowemu m. del. Sek. II. we Lwowie.
3. Mszana podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Janowie.
4. Pustomyty
5. Mostki
6. Malinówka
7. Brodki
8. Falkenstein podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Szczercu.
9. Siedliska podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Winnikach.
10. Polany
11. Wola wysocka
12. Glińsko
13 Wiązowa podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Żółkwi
14. Nowesioło podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Cieszanowie.
15. Cityna hołodnowska lub hołodowska podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Lubaczowie.
16. Stanisłówka
17. Wolica
18. Dalnicz z miejscowością Herawiec podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Mostach wielkich
19. Radruż podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Niemirowie.
20. Kropiwszcze
21. Liski
22. Korszów
23 Michałków
24. Żukocin podlegających c. k. sądowi powiatowemu m. del. w Kołomyi.
25. Toporowce podlegających c k. sądowi powiatowemu w Horodence.
26. Horod podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Kossowie.
27. Karłów
28. Orelec podlegający h c. k. sądowi powiatowemu w Sniatynie.
29. Pakoszówka
30. Posada jaćmierska górna podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Sanoku.
31. Chlewiska
32. Piniany
33. Więckowice z miejscowością Wola więckowska
34. Raytarowice
35. Kornice podlegających c. k. sądowi powiatowemu m. del. w Samborze.
36. Dobrowlany podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Medenicach.
37. Łastówki czyli Łastówka podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Podbużu.
38 Posada Felsztyńska podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Starej soli.
39. Strzelbice podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Starem miescie.
40. Siechów
41. Manasterzec podlegających c k. sądowi powiatowemu w Stryju.
42. Demnia podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Mikołajowie.
43. Medynia podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Wojniłowie.
44 Tustan podlegających c. k sądowi powiatowemu w Haliczu.
45. Bohorodyczyn podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Tłumaczu.
46 Isypowce podlegających c. k. sądowi powiatowemu m. del. w Tarnopolu.
47. Sorocko z miejscowością Józefówka i Mytnica podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Grzymałowie.
48. Suszczyn podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Mikulińcach.
49. Suchowce
50. Szelpaki
51. Szyły
52. Hłuboczek mały
53. Obrymowce
54. Lubianki niżne
55 Krasnosielce podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Zbarażu.
56. Łaskowce podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Budzanowie.
57. Majdan
58. Niżborg nowy podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Kopyczyńcach
59. Biała podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Czortkowie.
60. Bazar podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Jazłowcu względnie w Czortkowie.
61. Kudryńce podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Mielnicy.
62. Pitrycze
63. Poczapy
64. Bełzec podlegających c. k. sądowi powiatowemu m. del. w Złoczowie.
65. Folwarki wielkie podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Brodach.
66. Banunin
67. Dzidziłów podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Busku
68. Hanaczówka podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Glinianach.
69. Meteniów podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Zborowie.
70. Kozłów podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Kozowej.
71. Cześniki z miejscowościami Honoratówka i Łopuszna
72. Oskrzesińce
73. Perenówka (miejscowość do gminy Podgrodzie) podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Rohatynie jako instancyi realnej, i że wyznaczony pomienionym edyktem termin do zgłoszenia praw rzeczonych, odnoszących się do nieruchomości nowemi księgami gruntowemi objętych z dniem 1 grudnia 1881 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w rzeczonych księgach na zasadzie § 7. l t. b) ustawy z dnia 25 lipca 1871 Nr. 96 Dz. u. p. uskutecznionego w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty najdalej do dnia 1 września 1882, a to co do majętności tabularnych pod I 1 do 23 do c. k. sądu krajowego w sprawach cywilnych we Lwowie, pod I 24 do 29 do c. k. sądu obwodowego w Kołomyi, pod I 30 do 33 do c. k. sądu obwodowego w Przemyślu, pod I 34 do 52 do c. k. sądu obwodowego w Samborze, pod I 53 do 55 do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie, pod I 56 do 59 do c. k sądu obwodowego w Tarnopolu, pod I 60 do 83 do c. k. sądu obwodowego w Złoczowie, zaś co do posiadłości pod II poszczególnionych do dotyczących c k. sądów powiatowych zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych

Ostrzega się, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym

Lwów dnia 31 grudnia 1881.

(1084 1—3) **Edykt.**

L. 8504 Podaje się do publicznej wiadomości, że w dniach 2 marca, 30 marca, 27 kwietnia 1882 każdym razem o godzinie 9tej przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym sprzedaż przez przetarg publiczny realności pod l. 289 w Chołojowie, ciała tabularnego niestanowiącej, do masy spadkowej Pańka Batiuka należącej, na rzecz Markusa Menritzer celem ściągni cia 16 zł w. s. z pn.

Cena wywołania 630 zł, zakład 63 zł.

Warunki licytacyi i opisanie realności w tusądowej registraturze mogą być przejrzane.

Radziechów 28 grudnia 1881.

(1068 1—3) **Edykt.**

L. 12479. C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 133 zł. 76 ct. w. a. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności Nk. 39 w Czystyłowie, dłużnika Fedka Czornego własnej, dnia 16 marca, 27 kwietnia i 30 maja 1882 zawsze o godzinie 10tej rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 450 zł. wynoszącej pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 45 zł., resztę warunków powziąść można w registraturze sądowej.

Tarnopol 31 października 1881.

(1071 1—3) **Edykt.**

L. 4720. W dniach 16 marca 1882, 27 kwietnia 1882, 7 czerwca 1882 o godz. 10 rano odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie powiatowym przymusowa licytacyjna sprzedaż realności Hnata Biłasa pod Nr. 146 w Bilczu w powiecie Starostwa Drohobyckiego położonej, na zaspokojenie wierzytelności Fedia Karpina w kwocie 12 zł. 42 ½ ct.

Bliższe warunki do przejrzenia w sądzie

Cena wywołania 140 zł., wadyum 14 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. Karol Schmied.

Medenica 28 lipca 1881.

(1037 1—3) **Edykt.**

L. 8340. C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi c k. uprz. akc. Banku hipotecznego w kwocie 7300 złr. a w. zpn. odbędzie się przymusowa sprzedaż folwarku „Zuzania" Dom. 506 pag 381 hr. zapisanego w powiecie przemyślańskim położonego w tutejszym zabudowaniu sądowem dnia 21 marca 1882 o godzinie 10 przed południem, także niżej ceny wywołania 4346 złr. w. a. jednak nie niżej jak 2300.

Wadyum wynosi 217 złr. 30 ct.

Dalsze warunki przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli którzyby po 15 marca 1879 jako dniu wydania ekstraktu tabularnego do tabli weszli, lub którymby uchwała licytację dozwalająca, albo dalsze licytacyi lub ekstrykacyi dotyczące uchwały weale lub w cześnie nie zostały doręczone, adwokata Dr. Wesołowskiego ze zastępstwem przez adw. Dr. Mijakowskiego na kuratora ustanowiono.

Złoczów 31 grudnia 1881.

(931) **Ogłoszenie.**

L 890. W miejsce c. k adjunkta Mieczysława Lachawca zamianowany został c. k. sędzia powiatowy Józef Ilnicki w Sienia wie komisarzem upadłości Feiwla Reicha

Przemyśl dnia 25 stycznia 1882.

(932) **Ogłoszenie.**

L. 7064. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie podaje do wiadomości że dnia 22 grudnia 1881 do rejestru spółek zarobkowych i gospodarczych wpisaną została firma:

Kasa zaliczkowa w Sokołowie stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką dziesięciokrotnej wkładki.

Spółka powyższa istnieje na podstawie statutu z dnia 25 października 1881.

Jej siedzibą jest Sokołów.

Celem spółki jest dostarczać członkom swoim na umiarkowany procent gotowych pieniędzy potrzebnych im do obrotu w gospodarstwie lub rzemiośle za pomocą wpólnego kredytu wszystkich członków. Dyrektorami: są Bolesław Chodziński jako dyrektor ks. Leon Stokowski jako kasyer, Berl Kramer jako kontrolor, Karol Türk jako zastępca dyrektora, ks. Stanisław Siedlecki jako zastępca kasyera i Hersch Kaufmann jako zastępca kontrolora.

Podpis spółki uskutecznia się w ten sposób, iż podpisujący pod firmą Stowarzyszenia swe podpisy umieszczają Do ważności zobowiązań wobec osób trzecich potrzebny jest podpis wszystkich trzech członków Dyrekcyi.

Ogłoszenia kasy zaliczkowej w Sokołowie umieszczone będą w jednym z dzienników krajowych i będą wychodzić pod firmą Stowarzyszenia zaproszenia zaś na walne zgromadzenie mogą pochodzić od Rady zawiadowczej a w tym razie będą podpisane „Rada zawiadowcza kasy zaliczkowej Sokołowie z ograniczoną poręką z podpisem prezesa p. Jana hr. Zamojskiego lub jego zastępcy p. Franciszka Jędrzejowicza.

Rzeszów 22 grudnia 1881.

(975) **Edykt.**

L. 3320. C. k. sąd krajowy karny w Krakowie, jako prasowy, w przedmiocie konfiskaty czasopisma „Gazeta Krakowska" Nr. 16 z dnia 5 lutego 1882 zarządzonej przez c. k. Prokuratoryę Państwa" orzeka na podstawie §§. 489 i 493 p. k.

1) artykuł pod napisem „Lwów 1 lutego" w ustępie poczynającym się od słów „dowiedzieć się z pewnością, co mianowicie znaleziono" a kończącym się słowami: „i ogranicza się na wydaniu przy każdej sposobności „Polizei-Hilfe" umieszczony na stronicy 2 i 3 czasopisma „Gazeta Krakowska" Nr. 16 z 5 lutego 1882" ze względu na swą treść mieści w sobie znamiona występku z §§ 491 i 492 k. k. karygodnego według §. 493 k. k.

2) zarządzoną konfiskatę tego pisma się zatwierdza

3) dalsze rozpowszechnienie tego artykułu zostaje wzbronionem i zakaz ten w myśl §. 36 ust. pras. ogłasza a

4) w myśl §. 37 ust. pras zniszczenie zabranych egzemplarzy po prawomocności uchwały będzie zarządzone

C. k. sąd krajowy karny

Kraków 7 lutego 1882.

(1104 1—3) **Edykt.**

L. 17551. W dniach 7 marca, 13 kwietnia i 22 maja 1882 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 127 w Pianowicach położonej, wyk. hip. l. 83 w nowej księdze gruntowej objętej w sprawie Izaaka Żeilera przeciw Hryciowi Karpiak, a względnie tegoż spadkobiercom Ewie Katarzynie i Naśtce Karpiakom przez matkę i opiekunkę Annę Karpiak p'o. 38 zł. 71 ct. wa. z pn. Cena szacunkowa i wywołania wy- 265 zł. wadyum 26 zł. 50 ct. Przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy miej. del.

Sambor dnia 31 grudnia 1881.

(1105 1—3) **Edykt.**

L. 433. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że wsprawie egzekucyjnej Józefa Glanzera przeciw Aronowi Walkerowi pto 1428 zł. w. a. dnia 7 marca i 18 kwietnia 1882 każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się przymusowa sprzedaż 1) gruntu pod lk 3 w Dornbachu Rzuchower Acker także Poluchno zwanego, 2) gruntu „Schulzengrud" bez Nr. konskrypcyjnego, w Dornbachu położonego, 3) połowy gruntu pod Nk. 1 w Dornbachu i połowy z części onegoż zwanej „Poluchno" czyli pod „Rzuchowem", 4) połowy gruntu pod Nk. 18 w Dornbachu pod nazwą III i IV Flur do Arona Walkera należących, na 1700 zł. oszacowanych pojedynczo lub razem.

Zakład wynosi 170 zł. Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk 25 stycznia 1882.

(1103 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 8465. C. k. sąd powiatowy w Komarnie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Mechla Fischmana w kwocie 67 zł. wa. z pn. odbędzie się licytacya realności pod lk. 156 w Rumnie wykazem hypotecznym lk, 49 księgi gruntowej gminy Rumna objętej, dłużniczki Maryanny Pawluk własnej na trzech terminach dnia 3 marca 4 kwietnia i 4 maja 1882 każdym razem o 10 godzinie rano w biurach tego sądu.

Termin do ułatwiających warunków dnia 16 maja 1882 tamże.

Cena wywołania 280 zł. w. a. wadyum 10pr. ceny wywołania w gotówce.

Reszta warunków licytacyjnych tudzież wyciąg tabularny i protokół oszacowania można przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze

Dla wierzycieli hypotecznych niewiadomych lub którymby uchwały nie mogły być doręczone, ustanowiony kuratorem p. Michał Orłowicz z Komarna.

Komarno dnia 20 grudnia 1881.

(1070 1—3) **Edykt.**

L. 12825. Na zaspokojenie wierzytelności Antoniego Głabła 28 zł. 83 ct. odbędzie się w tutejszym Sądzie 24 marca, 28 kwietnia i 2 czerwca 1882 o 10 godz. rano licytacyjna sprzedaż realności dłużników Maryi Sieczka, Wojciecha, Antoniego, Jadwigi i Józefa Sieczków i Barbary Duda własnej, pod lk. 29 w Muninie położonej.

Wadyum wynosi 10prc. ceny wywałania 370 złr.

Bliższe warunki, akt detaksacyi i wyciąg tabularny dostarczy registratura.

C. k. Sąd powiatowy.

Jarosław 30 listopada 1881.

(1073 1—3) **Obwieszczenie**

L. 1161. C. k. Sąd powiatowy w Nisku przedsiewezmie w dniach 27 marca, 1 maja i 5 czerwca 1882 każdym razem począwszy o godzinie 10 z rana egzekucyjną sprzedaż realności, stanowiącej ciało hipoteczne, wykazem lp. 100 dla gminy katastralnej Maziarnia objęte.

Zakład wynosi 60 złr.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w Sądzie do przejrzenia

Nisko dnia 7 lutego 1882

(1055 1—3) **Edykt.**

L. 4923. C. k. Sąd powiatowy w Skałacie wzywa wszystkich, którzyby sobie prawo do spadku, po Szabsie Bleich dnia 1 maja 1881 we Lwowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłym rościli, aby takowe w przeciągu roku do tutejszego Sądu zgłosili, w razieprzeciwnym spadek, którego kuratorem Filip Besarabowicz ze Skałata jest zamianowanym, zgłaszającym się będzie przyznanym, a wrazie gdyby się nikt nie zgłosił, na rzecz Państwa będzie ściągnięty.

Skałat dnia 23 września 1881.

(999 2—3) **Uwiadomienie.**

L. 641. C. k. Sąd powiatowy w Stryju ustanawia dla leżącej masy Edwarda Lisikiewicza a względnie dla tegoż spadkobierców z miejsca pobytu nieznanych kuratora w osobie adwokata Dr. Popiela w Stryju w sprawie egzekucyjnej Dr. Wiktora Opolskiego o 1000 złr. z wezwaniem, by z tymże kuratorem względem obrony swej się porozumieli, lub Sądowi innego pełnomocnika wskazali.

Stryj dnia 19 stycznia 1882.

(1102 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 7291. C. k. sąd powiatowy w Komarnie podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 133 złr. 50 cent odbędzie się licytacya realności pod lk. 46 - 58 123 w Pohorcach ciała tabularnogo niestanowiącej na trzech terminach dnia 3 marca, 4 kwietnia i 4 maja 1882 każdego razu o godzinie 10 rano w biurach tego sądu. Termin do ułatwiających warunków dnia 16 maja 1882 tamże

Cena wywołania 800 złr. wadyum 10pr. ceny wywołania w gotówce.

Reszta warunków licytacyjnych protokół zastawnicz go opisania i protokół oszacowania można przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze.

Dla wierzycieli hypotecznych wiadomych lub którymby uchwały nie mogły być doręczone ustanowiono kuratorem p. Michała Orłowicza z Komarna.

Komarno dnia 20 grudnia 1881.

(1110 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 7817. C. k. sąd powiatowy zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Reginy Dzięgelowej, Maryanny, Magdaleny i Franciszki Turchan w kwocie 1100 zł. odbędzie się w sądzie w dniach 20 lutego i 27 marca 1882 o godzinie 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 57 w Bierzanowie według wykazu hipotecznego 57 do Macieja Kłaka należącej. Cena wywołania wynosi 1099 zł, zakład 109 zł. 90 ct. a w. Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyi wolno przeglądnąć w registraturze sądu.

O tem zawiadamia sąd interesowanych, zaś nieznanych wierzycieli tych, którymby rezolucya licytacyjna doręczona nie była, lub którzyby do hipoteki po dniu 13 grudnia 1881 weszli do rąk kuratora Kazimierza Przychockiego w Wieliczce.

Wieliczka dnia 10 stycznia 1882

(1116 1—3) **Konkurs.**

L 7982. Celem rozdania posagu, uzbieranego z trzech'etnich dochodów fundacyi dra Jana Frieda imienia Jej Cesarskiej Wysokości Arcyksiężniczki Gizeli, dla ubogich, osieroconych dziewcząt włościańskich powiatu lwowskiego, ogłasza się niniejszem konkurs do dnia 10 kwietnia 1882. Dziewczyna ubiegająca się o ten posag winna wykazać:

1. Że jest sierotą po gospodarzu włościaninie z miejscowości należącej do powiatu lwowskiego.
2. Że liczy 18 do 25 lat wieku.
3. Że jest ubogą.
4. Że ukończyła z dobrym postępem trzy niższe klasy szkół ludowych.
5. Że ma zaślubić włościanina, który również ukończył z dobrym postępem trzy niższe klasy szkół ludowych.

Ślub kandydatki ma nastąpić 20 kwietnia b. r. a w razie przeszkody kościelnej w najbliższym dniu po jej usunięciu.

Wypłata posagu nastąpi drugiego dnia po ślubie kandydatki. Podania o ten posag mają być wniesione w powyższym terminie do c. k. Namiestnictwa.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 10 lutego 1882.

(1042 1—3) **Edykt.**

L. 11252. Wskutek przyzwolenia Tarnopolskiego c. k. sądu obwodowego uznaje się Józefa Bobyka z Zalesia marnotrawcą dodając mu kuratora w osobie Tymka Orłyka wójta z Z lesia.

C. k. Sąd powiatowy.

Czortów dnia 19 listopada 1881.

(1108 1—3) **Edykt**

L. 4594. Odnośnie do ogłoszenia tutejszego z dnia 13 sierpnia 1880 l. 4055 w nr. 46, 47 i 48 zamieszczonego podaje się do powszechnej wiadomości, że trzeci termin licytacyi egzekucyjnej gruntu do realności pod l. 47 w Swiętnikach należącego, w sprawie Marka Jakobera przeciw Stanisławowi i Annie Bujasom celem zaspokojenia niepokrytych kosztów egzekucyi w sprawie o 80 zł. a. w. z pn. pierwotnie na 18 maja 1881 wyznaczony odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 15 marca 1882 o godzinie 10 przed południem pod warunkami poprzednio ogłoszonemi.

Podgórze dnia 1 października 1881.

(1103) **Ogłoszenie.**

L. 298. Komisya hipoteczna ck sądu pow. w Mielcu, urzędująca w Padwi, zawiadamia, że arkusze posiadania wraz z dotyczącemi aktami gminy Kliszów przejrzeć można w biurze komisyi hipotecznej w Padwi.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą w komisyi hipotecznej aż do dnia 25 lutego 1882.

Padew dnia 12 lutego 1882.

Doniesienia prywatne

Kandydat notaryalny

z przeszło 6cio letnią praktyką notaryalną i adwokacką, pragnie zmienić posadę koncypienta lub wejść w umowę o dobrowolną substytucye. — ADRES: **J. S.** poste rest. **Radziechów.** (1030 2 - 3)

Ogłoszenie.

Dnia 27 lutego b. r. i dni następnych odbędzie się **w Koszyłowcach** poczta **Tłuste**, licytacya inwentarza dzierżawnego, żywego i martwego. (1113 1—3)

Ogłoszenie.

Gmina miasta **Sokala** wydzierżawia swoje prawa:

1. Propinacyę na czas od 1go kwietnia 1882 do koniec grudnia 1884.
2. Prawo poboru dodatku gminnego (Comunal Auflage) na czas od 1 kwietnia 1882 po koniec grudnia 1884 i
3. Pobór opłaty myta od mostu i promu na rzece Bugu na czas od 1 kwietnia 1882 po koniec grudnia 1884.

W tym celu odbędzie się tylko jednoterminowa licytacya w dniu 15 marca 1882 w godzinach urzędowych w urzędzie gminnym miasta Sokala.

Cena wywołania ustanawia się ad 1 na 13200 zł, ad 2 na 9890 zł., ad 3 na 3600 zł. a. w., wadyum 10 procent od tejże.

Warunki dzierżawy mogą być każdej chwili w urzędzie gminnym przejrzane.

Magistrat król. wolnego miasta.

W Sokalu dnia 10 lutego 1882.

Kwiciński.

(1101)

Ogłoszenie.

Rada zawiadowcza Towarzystwa zaliczkowego, stowarzys enia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką w **Śniatynie** zaprasza P. T. członków na roczne zwyczajne **walne zgromadzenie**, które się odbędzie dnia 25 lutego b r o godzinie 4 po południu w sali posiedzeń Rady gminnej.

Porządek dzienny:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.
2. Zamknięcie rachunkowe za rok obrotowy 1881 i sprawozdanie komisyi lustracyjnej a ewentualnie udzielenie Dyrekcyi absolutoryum.
3. Rozdział zysków.
4. Zatwierdzenie wyboru zastępcy dyrektora.
5. Wybór 4 członków Rady zawiad. w miejsce trzech wylosowanych i jednego przez śmierć ubyłego.
6. Wybór trzech członków komisyi rewizyjnej na rok 1882.
7. Wnioski członków.

Z Rady zawiadowczej Tow. zal

Śniatyn dnia 12 lutego 1882.

Jan Polończyk sekretarz. **Dr. Edward Schäfer** zastępca prezesa.

(1100 1—3) L. 303.

KAZIMIERZ LEWICKI

We Lwowie, ulica Trybunalska l. 6.

GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICYI (162 31—?)

Porcelany, Szkła i towarów mięszanych

Założony w roku 1845

poleca:

Wypożyczanie naczynia stołowego

z porcelany i szkła,

etażer i koszów na owoce, oraz **noży i widelców na uczty, bale i wieczorki.**

Podczas pobytu Najjaśniejszego Pana we Lwowie, dostarczałem nakrycie stołowe równocześnie na obydwa bale

Paulina Sarnów.

Pracownia sukień damskich

ulica Teatralna l. 9,

wchód od ulicy Kilińskiego l. 2 na I. piętrze.

Uskuteczna

toalety balowe i wieczorowe

według najświeższej mody, oraz wszelkie w zakres krawieczyzny wchodzące roboty **po cenach jak najprzystępniejszych.** (251 10—12)

Korale

francuskie rznięte, neapolitańskie toczone, oraz

Biżuterye koralowe,

poleca w wielkim wyborze po stałych cenach HANDEL

Romualda Turasiewicza

przy ul. Akademickiej l. 22. (252 11-12)

Szematyzm

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księst. Krakowskiem

na rok 1882

nabyć można po cenie **2 zł. 60 ct.** w Ekspedycyi

„GAZETY LWOWSKIEJ“

Zamiejscowi zechcą przesłać **2 zł. 70 ct.,** z których przypada 10 ct na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzmu.

Poszukuje się do kupienia we LWOWIE

Realność wartości 5 do 10.000 złr. w. a.

Bliższa wiadomość w handlu p. **Juliusza Reissa.** (896 3—3)

Handel korzenny win i delikatesów
Karola Bałłabana we Lwowie

poleca niżej poszczególnione **kawy i herbaty.**

KAWY najlepszej jakości	kilo
Ceylon Nilgera najlepsza	złr. 2.—
dtto grubo ziarnista	złr. 1.92
dtto drobniejszej	złr. 1.84
dtto perłowej	złr. 2.—
Laguajra	złr. 1.76
Santos	złr. 1.44
Rio	złr. 1.36
Złota Jawa	złr. 2.—
Mocca arabska	złr. 1.88

Powyż wymienione kawy odszczególniają się wybornym smakiem i aroma.

HERBATY ciemno naciągające	
1/2 kilo Congo cesarskiej	złr. 2.—
1/2 „ Familijnej	złr. 3.—
1/2 „ Melange de Moskau	złr. 4.—
1/2 „ Emperial	złr. 5.—
1/2 „ Wysiewek z najl. gat	złr. 1.40
1 but. **RUMU** starego	złr. 1.50
1 but. dtto zagr. Jamajka	złr. 1.20
1/2 kilo angielskich Albertow	złr. 1.20

1 łyżeczka powyżej wymienionych herbat zalana ukropem daje 2—3 szklanki odznaczającej się miłą naturalną wonią. (1099 1—?)

Bassinoir-Ogrzewacz.

Nowość! Nowość! Nowość! Nowość!

ciepła. do rąk utrzymujący 5 godzin

MAGAZYN

wyrobów gumowych

RUDOLFA KRIMMERA

we LWOWIE, hotel Georgea

poleca:

Płyty gumowe do podkładów maszynowych. **Węże** gumowe z wkładami lub bez we wszystkich grubościach, do browarów, gorzelń, wodociągów i gazu **Pierścienie** gumowe do wodoskazów, maszyn do szycia i hermetycznego zamykania pary. **Wentyle i kule** gumowe do pomp. **Sznury** gumowe z wkładami płóciennemi do maszyn — oraz wszelkie wyroby w zakres tenże wchodzące.

Wanny metalowe z tuszem i ogrzewalnią, pokojowe

Monogramy i stampiglie gumowe,

z atramentem, farbą i szkatułką.

6089

Tylko za **2 złote** a. w. *jako zadatek* sprzedaje

Kwity poborowe

(Bezugsscheine)

„Mercura“ w Wiedniu na

LOSY Lublańskie

(Laibach).

Spłata reszty po 2 złr. *w 12 ratach.*

Losy te za zapłatą w gotówce po kursie wiedeńskim.

Główna wygrana złr. 30.000 a. w.

Najmniejsza wygrana złr. 30 a. w.

Kupujący **grywa już** po złożeniu pierwszej raty w kwocie **złr. 2** na wszystkie wygrane sam.

August Schellenberg

we Lwowie

dom bankowy i kantor wymiany.

Sprzedaje i kupuje wszelkie obligi państwowe, listy zastawne, akcye i monety, po cenach najumiarkowańszych.

Polecenia z prowincyi wykonują się natychmiast i bez doliczenia prowizyi.

Zlecenia do zakupna i sprzedaży papierów wartościowych na giełdzie wiedeńskiej wykonują się pod najkorzystniejszemi warunkami. (596 4—10)

Jakób Przybylski

żonaty, bezdzietny, czerstwych sił, posiadający chlubne świadectwa z gospodarstwa rolnego i lasowego, obznajomiony z pasiecznictwem, poszukuje posady przy gospodarce lasowej, oraz może być pasiecznikiem. Posadę może objąć natychmiast. Adresować należy: **Jakób Przybylski** w Barszczowicach, poczta Barszczowice, obok Lwowa. (1112 1—2)

Leczenie Tasiemca (solitera) za pomocą **GLOBULES SECRETAN.** Jedyne lekarstwo niezawodne, nieszkodliwe, łatwe do strawienia, używane z ciągłą skutecznością po szpitalach Paryzkich. — Apteka Secretan, Avenue Friedland, 37, w Paryżu. Unikać fałszerstw. **We Lwowie** w aptekach Pp. Mikolascha i Krzyżanowskiego. (137 2-6)

Swieże, deserowe, duże

Winogrona hiszpańskie,

po 1 złr. 60 ct. kilo.

Mandarynki portugalskie

po 10 ct. sztuka.

Kalafiory włoskie

po 80 ct. kilo. (70 6—?)

Daktyle w bukietach, Śliwki bordeaux, Migdałki w łupinach, Rodzynki malaga na gałązkach, Owoce smażone włoskie,

Kawior astrahański.

Szynka westfalska, różnorodne sery, cietrzewie, jarząbki, kuropatwy i pardwy syberyjskie

poleca handel

St. Markiewicza

we Lwowie w Rynku l. 42.

W przeciągu 24 godzin

wykończa się choćby **najstrojniejsza suknia** za miernem wynagrodzeniem podług najnowszej mody, **także kraje i pasuje staniki po 50 ct.**

Pracownia sukień damskich i bielizny męskiej

JURKIEWICZ

ul. Halicka l. 44. (213 11—15)

Do wydzierżawienia

FOLWARK

Martynów stary, od stacyi kolejowej **Bursztyn** 3/4 mili odległy, przy murowanym gościńcu położony, w pszennej glebie, obejmujący przeszło 700 morgów. Bliższa wiadomość u właścicielki we **Lwowie** ulica Zielona **l. 24,** pierwsze piętro. (1029 3-3)

Państwo Bojanów sprzedaje

nasienie sosny

zwykłej (pinus silvestris)

klgr. 2 złr. z opakowaniem,

o. p. Bojanów.

Zu Gunsten der österreichischen Gesellschaft des rothen Kreuzes findet

auf Allerchöchsten Befehl Seiner k. und k. Apostolischen Majestät

eine mit **12.066 Treffern** dotirte ausserordentliche

STAATS-LOTTERIE

statt, deren Ziehung am **9 März 1882** erfolgt.

3 Haupttreffer à fl. 60.000, fl. 20.000, fl. 10.000

österr. Goldrente, ferner 18 Vor- und Nachtreffer zu 600 fl., 400 fl., u. 200 fl., Goldrente, 10 Treffer à 1000 fl., 15 Treffer à 400 fl. u. 20 Treffer à 200 fl., Goldrente, endlich **Bargewinnste** im Betrage von 102.?00 fl.

Ein Los fl. 2

12.066 Treffer 12.066

im Betrage von

fl. 220.000 fl.

Ein Los fl. 2

Die näheren Bestimmungen enthält der Spielplan, welcher mit den Losen bei der Abtheilung der Staats-Lotterie, Stadt, Riemergasse 7, 2 Stock, im Jacoberhoffe, sowie bei den zahlreichen Absatzorganen zu bekommen ist.

Die Lose werden portofrei zugesendet.

Wien, am 2 Jänner 1882.

Von der k. k. Lotto-Gefälls-Direction.

Abtheilung der Staats-Lotterie. (483 2—5)

Kantor wymiany

c. k. uprzyw. galic.

akcyjnego Banku hipotecznego

we LWOWIE

i Filie tegoż w Krakowie, Czerniowcach i Tarnopolu

sprzedają po kursie dziennym

5% premiowane

LISTY HIPOTECZNE

w razie wylosowania

płatne po 110 zł. za każde 100 zł.

Listy te według prawa z dnia 1 lipca 1868, Dz. P. P. XXXVIII, Nr. 93 i najw. post. z dnia 17 grudnia 1871, mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych, pupilarnych, kaucyj małżeńskich, wojskowych, służbowych, oraz i wadyów.

Przedruk nie będzie płacony. (1059 2—?)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wosera.